

DRAUGAS

LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWS

ANTRADIENIS – TUESDAY, BIRŽELIO – LIEPOS 7, 2015 • Vol. CVI Nr. 79 Kaina 1 dol.

4545 WEST 63rd STREET
CHICAGO, ILLINOIS 60629

PERIODICALS

NEWSPAPER – DO NOT DELAY – Date Mailed 07-07-2015

ŠIAME NUMERYJE:

JAV nepriklausomybės diena
paminėta Lietuvoje – 6 psl.

Praūžė Lietuvos
jaunimo dienos – 10 psl.

DRAUGAS
Mano laikraštis
nuolatinis,
patikimas,
mus rišantis.

Prisiminimai išliks ilgam

Dėkojame visiems Dešimtosios Dainų šventės dalyviams – choristams, nuo jauniausio iki vyriausio, solistams, muzikantams, aktoriams, šventės organizatoriams, savanoriams, meno vadovui, režisieriui, chorvedžiams už nepaprastą kelionę – dainos sparnais jūs pakėlėte mus aukščiau medžio viršūnių ir nunešėte toli toli, net į kitą laiką. Mes ilgai to neužmiršime. Ačiū jums!

Paskutinę dainą – V. Kernagio „Mūsų dienos kaip šventė“ – ministras Linas Linkevičius (ketvirtas iš k.) dainavo susikibęs rankomis su šventės chorvedžiais.
Jono Kuprio nuotraukos

Užsienio reikalų ministras L. Linkevičius dalyvavo Dainų šventėje

Liepos 3-5 dienomis Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministras Linas Linkevičius darbo vizitu lankėsi Čikagoje, kur dalyvavo metų didžiausiame užsienio lietuvių renginyje – Šiaurės Amerikos lietuvių dainų šventėje. Sveikindamas renginio dalyvius ministras sakė: „Tautai labai svarbu tradicijos – Lietuvai ypatingai jos svarbios, nes jos sustvirtina, jos daro mus susitelkusius, jos kartais net ir pasitarnauja kaip ginklas, ir daugiau nei prieš dvidešimt metų apgynė laisvę. Šiandieną mes neturime savęs skirstyti į išeivius, į ateivius. Turime tas pačias šaknis, tą pačią tėvynę, kurios niekas iš mūsų neatims, esame ta pati tauta.“

Nuo 1956 m. rengiama Šiaurės Amerikos lietuvių dainų šventė šiemet vyko dešimtąjį kartą. Illinojaus universiteto Čikagoje paviljone pasirodė 65 chorai, jungiantys beveik 1 400 balsų, iš Jungtinių Amerikos Vals-

Lietuvos: žinoma lietuvių liaudies dainų atlikėja Rasa Serra bei instrumentalistas Saulius Petreikis. Šventės stebėti susirinko keli tūkstančiai lietuvių iš JAV, Kanados, Lietuvos ir kitų pasaulio kraštų, joje taip pat dalyvavo Čikagoje reziduojančio konsulinio korpuso atstovai ir kiti garbūs svečiai. Renginio pradžioje parodytas vaizdo įrašas, kuriuo Lietuvos Respublikos prezidentė Dalia Grybauskaitė pasveikino dalyvius ir svečius: „Daina mus lydi visą gyvenimą ir stiprina dvasią. Dainuodami mes, lietuviai, susigražiname nepriklausomybę. Išsaugojome savo kalbą ir kultūros unikalumą“, – sakė Prezidentė.

Vizito Čikagoje metu užsienio reikalų ministras susitiko su stambiausio lietuvišką veiklą užsienyje remiančio Lietuvių Fondo tarybos pirmininku Sauliumi Čyvu, valdybos pirmininku Mariumi Kasniūnu ir kitais vadovybės nariais. – 6 psl.

tijų, Kanados, Lietuvos ir Jungtinės Karalystės. Renginyje taip pat koncertavo kviestiniai svečiai iš

Išmintingas raitelis, plaukdamas per upę, arklio nekeičia. – Abraham Lincoln

Skaitydami Šventąjį Raštą, daugelyje vietų rasime smerkiamą žmogaus kietaširdiskumą, kuris kliudo žmogui įtikėti ir priimti Dievo draugystę.

Pranašas Ezechielis pasakoja, kaip jis buvo pasiųstas skelbti Izraelio tautai Dievo valios. Dvasios pagavoje pranašas girdėjo Dievo balsą: „Žmogaus sūnau, aš tave siunčiu pas Izraelio vaikus, – pas maištaujančią tautą. Jie ir jų tėvai maištavo prieš mane iki pat šios dienos. Palikuonys, pas kuriuos tave siunčiu, yra išlūžę ir kietaširdžiai.” (Ez 2, 3–4).

Pats Jėzus panašų kietaširdiskumą sutiko savo tėviškoje. Nazareto žmonės stebėjosi jo kalbomis, tačiau netikėjo juo. Evangelistas pastebi, kad Jėzus tėviškoje negalėjo padaryti jokio stebuklo. Pirmoji sąlyga, kad Dievas galėtų veikti, yra žmogaus tikėjimas. Todėl prieš pagydydamas ligonį, Jėzus klausdavo: „Ar tiki?“, o pasveikusįjį palydėdavo žodžiais: „Tavo tikėjimas išgelbėjo tave.”

Toks tikėjimas gali rasti tik tiesai ir meilei atviroje širdyje. Tačiau dažnai žmogaus širdis nebūna imli gėriui ir tiesai. Tokią gėriui neimlią žmogaus būseną Šventasis Raštas vadina kietaširdiskumu.

Zacharijo knygoje skaitome, kaip Dievas pasiuntė pranašą mokyti žmones teisingumo ir gailestingumo ir kaip žmonės reagavo: „Jie atsiskakė klausyti, išlūžiai

Kietaširdiškumo ar meilės kelias?

ARKIVYSK. SIGITAS TAMKEVIČIUS

atsuko nugarą ir, nenorėdami girdėti, užsikimšo ausis. Savo širdis taip užkietino, kaip kietas deimantas, kad negirdėtų mokymo ir žodžių, kuriuos Galybių Viešpats buvo savo dvasia siuntęs per ankstyvuosius pranašus” (Zch 7, 11–12).

Kas nulemia tokią nelemtą žmogaus būseną? Išėjimo knygoje randame daug pasakojimų, kaip į laisvę vedama tauta ne kartą maištavo prieš Mozę ir vis linko prie Egipto garbintų stabų. Šventasis Raštas palaiko mintį, kad netikėjimas į juos globojantį Dievą buvo Izraelio tautos kietaširdiskumo priežastis.

Kietaširdiskumas niekaip nesuderinamas su tikėjimu į mus mylintį dangaus Tėvą; nesuderinamas su Dievo gailestingumu, pasilenkiančiu prie suklypusio žmogaus ir norinčiu prikelti jį naujam gyvenimui. Dėl to Jėzaus skelbtąją Evangeliją vadiname meilės Evangelija, nes ji neša žinią: Dievas myli žmogų ir mes privalome gyventi Dievo ir žmonių meilėje.

Priimantis Evangeliją negali būti kietaširdis, nes

jei toks būtų, tuomet jo tikėjimas būtų tik vaidyba. Evangelijos mokyklą perėjusios mūsų mamos ir močiutės pasižymėjo tuo krikščionišku gerumu, kuriuo tiesiog spinduliuoja ir kurio nė su žiburiu nepamatysi tenai, kur žmogaus kelias nenušviestas Evangelijos šviesa.

Žmogaus širdį užkietina kiekviena sąmoningai daroma nuodėmė, ypač sunki, kaip antai, neapykanta, neskaistumas, nesąžiningumas ir panašios nuodėmės. Jeigu jos neapgailimos, jei jos tampa žmogaus kasdienybe, žmogus savo dvasia darosi kietaširdis pagonis, kuris lengva ranka atmes tikėjimo žinią, o tikrąją meilę niekins. Juk neįmanoma priimti to, ko nesupranti ir kas tau yra visiškai svetima.

Kaip pagyti iš kietaširdiskumo? Jėzus kvietė žmones daryti atgailą. Pasveikti iš kietaširdiskumo nėra kito kelio, kaip atgaila, kuomet žmogus ryžtasi iš esmės pakeisti gyvenimą. Ne pasipudruoti, kad gražiau atrodytume, bet kad Dievo akivaizdoje pasikeistumei, atmesdamas tuos darbus, kurie vedė tolyn nuo Dievo. Atgailos kelias yra didelė Dievo dovana, bet kad ją gautume mes privalome pirmieji žengti nors mažą žingsnelį Dievo link, panašiai kaip šimtininkas, kuris, pamatęs nekaltai kenčiantį ir savo priešų nekeikiantį nukryžiuotą Jėzų, sušuko: „Tikrai šitas buvo Dievo Sūnus!” (Mt 27, 54).

Rusijos spauda džiūgauja: neprabėgo nė mėnuo, o FSB sulaikė dar vieną Lietuvos šnipą.

Didesnių ar mažesnių pranešimų apie Rusijoje demaskuotą antrąjį Lietuvos slaptųjų tarnybų darbuotoją rasite visuose rusiškuose leidiniuose. Pradedant gazeta.ru ir baigiant vesti.ru. Rusijos leidiniai demonstratyviai noriai skelbia sensacingą žinią: šių metų gegužės 19-ąją į budrių Rusijos kontržvalgybininkų pinkles Maskvoje su rimtais įkalčiais pateko Aristidas Tamošaitis, o birželio 24-ąją su neginčijamais įkalčiais FSB kontržvalgybininkai sučiupo jau ir Eugenijų Mataitį.

Išpūdinga? Taip! Bet kiek šiuose žodžiuose – tiesos? Juk pasaulyje išulesnės melagės už Rusiją vargu ar berasi. Žinoma, šventų valstybių nėra: visos tirština spalvas, nepelnytai giriasi, juodina priešus... Ir vis dėlto taip akiplėšiškai, ciniškai meluoti moka tik Rusija. Todėl į visus Rusijos pranešimus, iškaitant ir pranešimus apie sugautus šnipus, dera žvelgti atsargiai, nepatikliai.

Dabar Rusijoje madinga gaudyti šnipus. Jos slaptosioms tarnyboms nūnai visur vaidenasi „saviškiai išdavikai” arba iš Vakarų atvykę „Amerikos ir Baltijos šalių šnipai”. Pavyzdžiui, praėjusiais, 2014-aisiais metais, Rusija už Tėynės išdavimą nuteisė net 15 savo piliečių, kai dar anksčiau, 2013-aisiais, Vakarams talkinusių išdavikų rado tik tris. Taigi per vienerius metus „Rusiją išdavusių parsidavėlių” padaugėjo net penketą sykių. 2015-ųjų duomenys tikriausiai bus dar išpūdingesni, lyginant su 2013-aisiais.

Tereikia prisiminti Smolensko srityje Viazmos miestelyje gyvenusios Svetlanos Davydovos at-

Rusijos slaptųjų tarnybų pasakos

GINTARAS VISOCKAS

vejį. Užteko vieno skambučio į Ukrainos ambasadą Maskvoje, ir daugiavaikė motina atsidadė areštinėje. Jai buvo iškelti kaltinimai išdavus Tėvynę. Tik kilus užtekčiai gausiam visuomenės pasipiktinimui, kaltinimai daugiavaikei motinai buvo panaikinti.

Tad ar į Rusijos žvalgybininkų pasiekimus galima žvelgti ne tik įtariai, bet ir ironiškai? Ironija neišvengiama analizuojant FSB teiginius apie Rusijoje neva suaktyvėjusią Lietuvos žvalgybą. Google.com paieškos sistemoje įrašykite žodžius литовский шпион (Lietuvos šnipas), ir jums prieš akis atsivers šimtai tekstų, kuriuos apibendrinus galima drąsiai sakyti: Rusijos FSB darbuotojai netrukus turėtų neutralizuoti dar vieną – trečiąją Lietuvos šnipą. Po trečiojo bus dar ir ketvirtasis, ir penktas, ir šimtas...

O jei toje pačioje paieškos sistemoje rusiškais raidėmis įrašytumėte žodžius Latvijos šnipas ir Estijos šnipas, prieš akis atsiverstų dar sensacingesni straipsniai. Turime akivaizdžiausio rusiško propagandinio karo, kaip kryptingai formuojama piliečių nuomonė, pavyzdį.

Beje, tokia Rusijos taktika duoda rezultatų. Net 26 proc. Rusijos piliečių šiandien įsitikinę, jog šalies slaptosios tarnybos daugiau šnipų sugauna todėl, kad aktyvesni tapo Vakarai. Ir tik 20 proc. rusų įsitikinę,

jog Rusijos slaptosios tarnybos persistenčia, visur įžvelgdamos Vakarų šnipus.

Kad Rusijos FSB vadovybė saviškiams mėgsta sekti stebuklines pasakas, – aki-vaizdu. Tiesa, jei lyginsime informaciją apie neva Rusiją skriaudžiančius Lietuvos, Latvijos ir Estijos šnipus, privalėsime padaryti išvadą, jog Rusijoje maždaug vienodai išlūžiai siautėja visų trijų Baltijos valstybių žvalgybos. Visos jos labai blogos. Estijos KAPO ir Lietuvos VSD bei AOTD darbuotojams žūlumu nusileidžia nebent Latvijos Kostitucijos gynimo biuras. Bet nusileidžia tik per plauko storį.

Užtat rusiškoje informacinėje paieškoje žodžių junginio „Kinijos šnipai” skiltis – skurdoka. Jei lyginsime Rusijoje demaskuotų Baltijos šalių šnipų sąrašą su Rusijoje demaskuotų Kinijos žvalgybinių struktūrų darbuotojų sąrašu, privalėsime padaryti netikėtą išvadą: vos keletą milijonų gyventojų turinčios Baltijos valstybės į Rusiją, vaizdžiai tariant, siunčia žymiai daugiau šnipų nei didžioji Kinija. Kinija, lyginant su trimis Baltijos valstybėmis žvalgybinėse sferose, – nykštukė.

Bet ar taip gali būti? Tikrai ne.

Ir vis dėlto šimtai rusiškų leidinių savo skaitytojams pučia miglą į akis, esą Rusijoje aktyviausi – Baltijos šalių šnipai. O tai reiškia, kad privalome būti pasiruošę bet kokiems netikėtumams, akibrokštams, provokacijoms. Išsigąsti Rusijos nereikia. Pataikauti jai taip pat neverta. Nedera jai ir nusileisti, keisti politinių nuostatų. Kad ir kaip teisintume ar gražintume Rusiją, agresorius yra agresorius.

Vienintelė prasminga veikla – atspėkime naujus agresyvios valstybės žingsnius.

„Draugo” prenumeratoriai gali skaityti
„DRAUGĄ”
internete be jokio papildomo mokesčio. Pageidaujantys turėtų parašyti apie tai administracijai: administracija@draugas.org ir gauti „log in” bei slaptažodį.
Skaitykite „Draugą” greičiau!

DRAUGAS

(USPS–161000)

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWSPAPER

Published on Tuesday, Thursday and Saturday
except legal Holidays, Jan. 2nd, and Dec. 26th by
the Lithuanian Catholic Press Society,
4545 W. 63rd Str., Chicago, IL 60629–5532.
Tel.: 773–585–9500. Fax.: 773–585–8284

Periodical class postage paid at Chicago, IL
and additional mailing offices.
Subscription Rates: \$150.00.
Postmaster: Send address changes to

Draugas – 4545 W. 63rd Street,
Chicago, IL 60629–5532

GARBĖS PRENUMERATA \$250.00

JAV – metams \$150.00 • 1/2 metų \$80.00 • 3 mėn. \$57.00

Pirma klase: kasdien – \$340.00 • visos savaitės \$240.00

Kanadoje (USD): – metams \$390.00 • 1/2 metų \$210.00 • 3 mėn. \$110.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis oro paštu – metams \$615.00 • 1/2 metų \$315.00

Į Lietuvą reguliariu paštu – metams \$120.00 • 1/2 metų \$66.00

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA

JAV – metams \$95.00 • 1/2 metų \$70.00 • 3 mėn. \$48.00

Kanadoje (USD) – metams \$150.00 • 1/2 metų \$120.00 • 3 mėn. \$75.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis: oro paštu – metams \$220.00 • 1/2 metų \$120.00

Į Lietuvą reguliariu paštu – metams \$70.00

Mažindami pašto išlaidas, pakvitavimų už prenumeratą nesiuočiame.

„Draugo” prenumerata yra mokama iš anksto.

Administracija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.
Redakcija dirba kasdien, nuo 7:00 iki 3:00, šeštadieniais nedirba.

Vyriausioji redaktorė –

Ramunė Lapas

vyr.redaktore@gmail.com

Kultūrinio šeštadienio priedo redaktorė –

Renata Šerelytė

rainbow.vilnius@gmail.com

Redakcija už skelbimų turinį ir kalbą neatsako. Skelbimų kainos atsiunčiamos gavus prašymą, ką nors skelbti. Redakcija straipsnius taiso savo nuožiūra. Nenaudotų straipsnių nesaugoja. Siunčiant prašome pasilikti kopiją.

Administracijos el. paštas:

skelbimai@draugas.org
administracija@draugas.org

Praėjusią savaitę ne vienas Lietuvoje pagavo save susirūpinusį... Graikija. O ką tai reiškia? Matyt, tai, kad jau tapome europiečiai. Ne paskutinė priežastis ir tai, kad nenorime iš savo varganų atlyginimų graikams mokėti bajoriškas pensijas (sako, didesnes už mūsų kelis kartus) ir tryliktus bei keturioliktus atlyginimus. Visi laukėme Graikijoje įvyksiant referendumą ir tikėjomės, kad sveikas protas ten laimės. Deja, deja...

Andai per Lietuvos radiją buvo pokalbis, ar terorizmas arabuose yra susijęs su religija. Vienos nuomonės nebuvo prieita. Toks svarstymas pasiūlė analogišką klausimą: o ar Rusijoje ir Graikijoje tuo pačiu metu stebimas savotiškas (švelniai tariant) mąstymas kaip nors susijęs su šių tautų bizantiškos kilmės tikėjimu? Nesu pasiruošusi diskutuoti šiuo klausimu, o būtų įdomu patyrinti, kodėl ir kada rusai ir graikai prarado realybės jausmą. Pvz., nesusitvarkydami gyvenimo jau esamose teritorijose, rusai gviešiasi į naujas Ukrainoje, Gruzijoje, Moldovoje ir kitur. Tai ne turtina, o skurdina valstybę ir blogina visos tautos būvį, gadina santykius ne tik su kaimynais, bet ir su visu demokratiniu pasauliu. Arba štai grupės Rusijos Dūmos narių (!) prašymas prokuratūrai ištirti, ar Baltijos valstybių nepriklausomybė yra teisėta – ar SSRS Valstybės taryba, kuri neegzistuoja jau 25-erius metus, ją pripažino teisėta? Taigi iš karto juk kyla klausimų ir apie pačių paklausėjų valstybę – ar teisėtas yra Krymo paėmimas iš Ukrainos, ar teisėta Rusija išėjo iš SSRS ir t. t. Todėl jau kitą dieną visi (tarp jų – ir Putino spaudos atstovas) ėmė neigti, kad tokio prašymo neva nebuvo, arba jie nieko apie tai nežino...

Na, o graikai – jų išsirinkta valdžia – štai skelbė referendumą, ar paisyti skolintojų reikalavimų? Kažkaip iki šiol istorijoje negirdėta, kad viešai būtų svarstomas toks klausimas: duokit mums pinigų, bet ne jūsų reikalas, kaip mes juos išleisime. Graikijos vyriausybės vadovas Alėxis Tsipras, rinkimus laimėjęs beprotiškais pažadais (ir nustūmęs racionalius konkurentus, kurie valstybės ekonomiką jau buvo pasukę logiško gaivinimo keliu), kad pakels valstybę toliau išlaidaudamas, turi drąsos va-žiuoti į Europą ir iki pasku-

Gyventi oriai kitų sąskaita

AUDRONĖ V. ŠKIUDAITĖ

tniųjų valstybės bankroto akimirų reikalauti svetimų pinigų. Nenorėdamas prisipažinti, kad skelbė kvailus šūkius ir nepelnytai pasisavino rinkimų pergalę, norėjo diržų veržimo sprendimą užmesti tautiečiams ir paskelbė referendumą. Prieš referendumą apklausos lyg rodė, kad dauguma žmonių suprantą – jeigu šalis nevykdys skolintojų reikalavimų gyventi pagal išgales, juos ištiks katastrofa, bet referendumas parodė, kad vyriausybės vadovas Tsipras išliko švarus, – jo tautos dauguma pasakė, kad nereikia veržti diržų ir nusileisti Europai bei sutikti su jos sąlygomis. Pinigų, žinoma, vis tiek reikalaus.

Internete kiekviena proga gali rasti šmaikščių komentarų. Graikijos referendumo proga tokių pasirodė taip pat. Vienas lietuvaitis neva sakąs bičiuliui: „Važiuojam į Palangą paūžti“. „Kad pinigų neturiu“, – atsakąs liūdnai šis. Pirmasis nusijuokia: „Taigi nueisime į restoraną, gerai pavalgysime ir atsigersime, o paskui surengsime referendumą: ar reikia mokėti sąskaitą?!“

Ir rusai, ir graikai pastaruoju metu daug kalba apie orumą. Vladimiras Putinas ir jo propaganda nuolat įtikinėja tautą: nesiduokime parklupdomi, – Vakarai, Amerika nori mus parklupdyti. Nors karą prieš Ukrainą pradėjo būtent Rusija, ir gavo atkirtį.

Tą patį sako populistinė Graikijos vyriausybė ir jos vadovas: mes nesileisime žeminami Europos, mes nesutiksime su tokiomis griežtomis pinigų skolinimo sąlygomis, mes esame orūs. O jų finansų ministras netgi sako: Europa ir jos bankai yra teroristai.

Atrodo, kad Graikija tam tikra prasme išgyvena Rusijos 1917-uosius metus, kuomet Leninas sakė, kad reikia „repropriuoti repropriatorius, žmoniškai kalbant – atimti iš tų, kurie turi,

ir atiduoti tiems, kurie neturi. Graikų vadas Tsipras sako: nemokėkim tiems, kurie skolina (nes jie tų pinigų turi daug).

Rusijos kriminalinių kalinių lek-sikone yra žodis *frajeriai*, gudručiai, kurie šaltu veidu stengiasi kitus apstumti (panašiai Putinas užėmė Krymą – atėjo žalieji žmogeliukai, užėmė pozicijas ir pasakė: čia bus Rusija). Šiandien rusai ir graikai atrodo tikri *frajeriai*. Kad *frajerių* mentalitetas vyrauja Rusijoje, nieko nuostabaus – ten beveik prieš šimtą metų, kai valdžią užgrobė kriminalinio mentaliteto žmonių gauja, mąstymas buvo pakeistas iš pagrindų (žiūrėsime, ar Putinas sulauks Lenino revoliucijos šimtmečio metinių). Jau kelios kartos kaip Rusija neatsigauna po tos proto kastracijos, ten sveikas, racionalus protas vis dar yra pogrindyje, o viešai reiškiasi tik kriminalinis, kurio nesaisto nei elementari logika, nei moralė. Nenuostabu, kad dabartinis Rusijos vadas yra išėjęs iš KGB, kuris vadovavosi kriminaline logika.

Ar yra nauja Rusijos mąstyme? Buvęs naftos magnatas Michailas Chodorkovskis, kai laimėjo tarptautinį teismą prieš Rusiją už sąmoningai sužlugdytą jo bendrovę ir kai jam buvo priteistos daugiamilijardinės kompensacijos iš Rusijos valstybės, buvo apkalintas iš naujo – šį kartą žmogžudyste (anksčiau buvo teistas ir 10 metų kalėjo už neva mokesčių vengimą). Esą prieš keliolika metų užsakė vieno Sibiro miesto mero nužudymą. Tas pats Dūmos narių prašymas ištirti, ar Baltijos valstybių nepriklausomybės pripažinimas yra teisėtas, ir kt. beprotiški dalykai rodo, kad pasikeitimų Rusijoje nesama. Katastrofiškai blogėja rusų gyvenimas, neliko įprastų kokybiškų produktų iš Vakarų (pvz., pieno produktų iš Lietuvos, kurie tapo kontrabanda), pa-

skui pigėjančios naftos kainą iki nere-gėtų žemumų nukrito jų pinigų rublio kursas, pasaulio sporto ir kultūros forumuose rusų atstovai jau bijo pasirodyti, kad jų nenušvilptų, o atostogauti paprasti rusai jau nedrįsta va-žiuoti net į Lietuvą, kur jie niekada nėra patyrę nepagarbos, o rusai vis dar tyli. Pagaliau provokuojami Vakarai iki pat Rusijos sienų pritraukė savo gynybos priemones, o rusai vis tiek tyli. Negali būti, kad ten dauguma yra neracionali. Dauguma greičiausiai yra baili, neryžtinga ir kantri. Ji laukia, kad reikalai susitvarkys savaime. Ji bijo *frajerių*, kurie jau beveik šimtą metų (su nedidele pertrauka Boriso Jelcino laikais) valdo Rusiją; ji pasiryžusi iškęsti ir dvasinius, ir buitinius sunkumus, kad išsaugotų genofondą, rusiškąją populiaciją (natūralus savisaugos instinktas). Suprantama, bet kiek galima, kurios kantrybės ribos? Kur tie rusų tautosakos drąsuoliai ir stipruoliai, kurie nugalėdavo nemirtingąjį slibiną Koščėjų? Pasipriešinimo dabartiniam režimui ženklų per mažai, kad galima būtų tikėtis permainų Rusijoje.

Rusija – oficialioji ir ne tik – tokia beviltiška, kad į jos išsišokimus jau nebereaguoja net Lietuva. Štai ir komentatoriai, ir valdininkai pareiškė, kad nereaguos į Dūmos narių pareiškimą prokuratūrai nagrinėti Baltijos šalių nepriklausomybės teisėtumą, tokia ta mintis absurdiška.

O kas atsitiko su graikais? Kodėl didžioji dauguma šios tautos taip keistai mąsto? Šiandien graikai švenčia pergalę „prieš vokiškus įstatymus“. Politikas dr. Egidijus Vareikis sako, kad čia gali būti kalta keturis šimtus metų trukusi graikų nelaisvė Osmanų imperijos valdžioje, kurios jie nekentė, bet kurios politinės kultūros elementų daug pasiėmė. Politikas mano, kad graikai priprato prie savosios korupcijos ir ją dabar bando pritaikyti Europoje.

Bet kas bendra šia prasme tarp rusų ir graikų? Taigi ir rusai kažkada, XII a., buvo užkariauti rytiečių – mongolų. Ir jeigu Lenino bolševizmą paskelbtume mongolų okupacijos restauracija, tada taip, tarp rusų ir graikų atsiranda paralelių, – abi šios tautos buvo okupuotos ir labai paveiktos Rytų, todėl graikų bei rusų europiečiams nesu-prasti.

Užsienio jaunimo taikiklyje – praktika ir kursai Lietuvoje

Vytauto Didžiojo universitetas kartu su JAV Lietuvių Bendruomene organizuoja Lietuvių išeivijos studentų stažuotių (LISS) programą, kurios metu į Kauną jau septintus metus iš eilės atvyksta 16 studentų iš JAV, turinčių lietuviškų šaknų. Per visus programos organizavimo metus, iš JAV ir Kanados į Lietuvą buvo atvykę ir čia stažavosi daugiau kaip 200 jaunuolių.

„Lietuva, jos kalba, kultūra ir tradicijos įdomios ne tik lietuviškų šaknų turintiems išeivijos ‘vaikams’ už Atlanto, bet ir genetiškai su Lietuva nesusijusiems jauniems žmonėms. Štai kodėl Vytauto Didžiojo universitetas nuo 2014 m. pradėjo vykdyti vasaros stažuotių programą ‘Summer Internship Program’ (SIP), kurios metu į Lietuvą atvyksta jaunimas iš įvairių skirtingų šalių – nuo Vokietijos iki Brazilijos”, – pasakoja viena iš programos sumanytojų, VDU viešųjų

ryšių prorektorė, profesorė Auksė Balčytienė.

Pasak jos, Studentų stažuotių programos yra didesnio socialinio VDU projekto, vadinamo Pasaulio lietuvių universitetu (PLU), dalis. Abiejų programų tikslas – skatinti Lietuvos ir kitų pasaulio kraštų mokslininkų bei studentų bendradarbiavimą ir kūrybinius mainus, burti lietuvių išeiviją

bei pritraukti visus, besidominčius šiuolaikine Lietuva ar jos istorija.

Birželio 29 d. Kaune susirinko daugiau kaip trisdešimt studentų iš užsienio, kurie vasaros metu atliks profesinę praktiką, mokysis lietuvių kalbos, susipažins su šiuolaikine Lietuva. Programose dalyvaujantys studentai nebūtinai kalba lietuviškai ar turi giminaičių kilusių iš Lietuvos, tačiau visi jie, dėl vienokių ar kitokių priežasčių, domisi mūsų šalimi ir galimybe įdomiai bei prasmingai praleisti šėšias vasaros savaites Lietuvoje.

„Atlikdami profesinę praktiką studentai ne tik mokosi tos srities – socialinio darbo, finansų, gamtosaugos, viešojo administravimo ar marketingo

ir komunikacijos – dalykų, bet sykiu per šiuos dalykus atpažįsta ir Lietuvos, kaip unikalią kultūrinę ir politinę patirtį turinčios šalies, išskirtinumą. Lietuva yra nedidelė, tačiau sparčiai besikeičianti, atvira ir labai imli naujovėms šalis. Tai šalis, per kurios mokslą, meną, verslus ir politiką kuo puikiausiai galima pažinti šiuolaikinį pasaulį”, – įsitikinusi prof. A. Balčytienė.

Abiejų stažuotių programų dalyviai susitinka įvadinės savaitės metu Vytauto Didžiojo universitete. Čia jie klausosi universiteto dėstytojų ir absolventų paskaitų apie šiuolaikinės Lietuvos aktualijas, eina į lietuvių kalbos pamokas, o laisvu laiku keliauja po Pažaislį, Rumšiškės, Trakus, Kauno IX forto muziejų, mokosi gaminti lietuviškus patiekalus, žiūri lietuviško kino filmus.

Programos pabaigoje Vytauto Didžiojo universitete stažuotių programų dalyviams bus įteikti VDU sertifikatai, liudijantys apie sėkmingai atliktą praktiką ir įskaitytus akademinius kreditus, kurie bus atitinkamai įvertinti studentams po vasaros grįžus į savo šalies universitetus.

TELKINIAI

Joninės Omaha Lietuvių Bendruomenėje

BIRUTĖ PRIŠMANTIENĖ

Tikriausiai Danguolės Antanėlytės-Hanson ir jos vyro Owen kaimynai nelabai nustebo paskutinį birželio šeštadienį, pavakary, jų ramioje gatvėje pamatę didelį judėjimą. Jau ne naujiena jiems, kad vasarą čia susirenka Omaha lietuvių bendruomenė savo „piknikui“. Juk treči metai iš eilės svetingi šeimininkai sukviečia mus visus į puikiai tai progai paruoštą savo kiemą.

Net ir svajojant geresnės vietos Joninių laužui Omahoje tikriausiai šiuo metu nerastume. Čia viskas apgalvota ir puikiai paruošta. Visam šimtui atvykusiųjų nėra problemos pasistatyti mašinas. Norite pasislėpti nuo saulės – irgi ne problema! Paruoštos trys didžiulės palapinės, o jose stalai ir kėdės surikiuotos taip, kad užtektų vietos kiekvienam. Norite pabūti saulėje – prašom. Vieta ir čia paruošta. Šviesa išvedžiota, laužavietė, prikrauta malkų, matyti iš tolo. Net priemonės apsiginti nuo uodų matomoje vietoje, nors ir jie šį kartą nebuvo labai įkyrūs.

O ir diena buvo kaip pagal užsakymą: be lietaus, ne per karšta ir drėgmė lauke nelabai jautėsi. Kaip tik tokia, kokia reikalinga gerai nuotaikai ir linksmybėms. Mūsų susirinko nemažai. Tiesa, šiek tiek mažiau negu praėjusiais metais, bet vis tiek – netoli šimto. Praėjusiais metais buvo daugiau kaip 120. Vis tiek likome patenkinti.

O ir svečiai rinkosi ne tuščiomis. Kiekvienas atsinešė ką nors paragauti. Kad būtume sotūs, bendruomenė palepino ne tik viščiuku ir kugeliu, bet ir šašlykų primarinavo. Arvydas Urbonavičius ir Jonas Pultinavičius – tarsi tikri gruzinai triūsė prie šašlykinės. O ir apetitas geras buvo. Raminta vos spėjo nešti į stalą. Čia ir šaltibarščių pasrėbti buvo galima, ir alučio ar limonado šašlykui nuplauti. Stalai tiesiog lūžo nuo vaisių.

Šeimininkai džiaugėsi, kad šiemet jie ne taip pavargo besiruošdami, nes turėjo daug talkos. Nors pagrindinis darbas, kaip paprastai, vis tiek teko jiems, įdarbinti buvo ir vietiniai lietuviai, ir giminaičiai. Owen sesuo Judy, kuri atvyko į svečius iš Montana ir kuri praėjusiais metais su broliu mums taip skaniai iškepė visa kiaulę, šiemet padėjo visur, kur tik trūko darbo rankos. Mary su sūnumi Algirduku irgi triūsė.

Urbonavičių šeimyna atvyko penkiese. Nors jų šeimos tik keturi, jaunėlis atsivežė ir draugę. Jaunimas, kupinas energijos, sukosi visur, kur tik galėjo. Daug sakyti nereikėjo, ką ir kaip reikia daryti. Patys ėmėsi. Neatsiliko ir Eugenijus Radžiūnas su Jonu Pultinavičiumi. O vyriškos rankos čia tikrai reikėjo!

Bareiškų pavardė bendruomenėje dažniausiai siejama su muzika. Koks gi „parthy“ be muzikos ir dainų! Bet šį kartą Artūras su Virginija ir sūnumi Jonu mums paruošė tinklinio aikštę. Tiesa, akordeono Artūras irgi nepamiršo pasiimti. Galime tik pasigirti, jog šį kartą turėjome net du muzikantus: poną Rūką ir Artūrą. Patikėkite – išdainavome visas dainas, kurias tik mokėjome. O mes mokame jų nemažai!

Ne be reikalo Artūras triūsė tinklinio aikštelėje. Ilgai kalbinti žmonių pažaisti nereikėjo. Vietos buvo greitai užpildytos, ir jeigu pradžioje aikštelėje dar buvome šiek tiek pasimetę, tai vėliau ir visai neblogai pradėjome žaisti, o pabaigoje jau ir tikros aistros virė. Kažkas iš žiūrovų juokavo, jeigu tokiais tempais tobulėsime, tai net ir į kitą olimpiadą pulsime.

Kaip ir priklauso po rimtų varžybų, rezultatai buvo suvesti ir laimėjo „Draugystė“. Dalyvavusieji buvo apdovanoti medaliais. „Facebook“ pasirodžius nuotraukai tuoj atsirado komentarai: „O medaliai, atrodo, šiemet skanūs papulė...“ Taip, lietuviškos baronkos tikrai skanu su pienu...

Vėliau vyko virvės traukimas. Buvo sirgalių, net ir plojimų sulaukėme.

Mažieji šventėje irgi neliko nuskriausti. Jie buvo gana užsiėmę šokinėdami ant pripučiamų kalnelių, bekalbindami ir beglostydami draugiškus šeiminkų ponius.

Pirmoje eilėje iš k.: Birutė Prišmantienė, Mary Antanėlis ir Jason Hoult. Antroje eil. iš k.: Arvydas Urbonavičius, Martynas Urbonavičius, Jonas Pultinavičius, Lukas Urbonavičius, Bethany Simoens, Virginija Bereiša, Artūras Bereiša, Taylor Gentrup su sūnumi Csh.

Laikas tikrai neprailgo, prabėgo greitai. Kas buvo, manau, tikrai nepasigailėjo. Kas išvyko anksčiau, o kas – ir apie 11 val. vakaro.

Šeimininkai ir Omaha Lietuvių Bendruomenės valdyba dėkoja visiems, prisidėjusiems prie šventės ruošimo, o ypač ačiū visiems, padėjusiems susitvarkyti jai pasibaigus.

Ačiū visiems atvykusiems. Be Jūsų nebūtų šventės. Ir kada gi dar tiek lietuviškų kalbų ir dainų išgirsti, jei ne prie laužo. Ačiū visiems, prisidėjusiems ir dalyvavusiems sportinėse varžybose.

Planuokime Jonines ir kitiems metams. Tik labai jau norėtume sulaukti dar daugiau žmonių. Nepamirškite pakviesti savo vaikų ir anūkų. Jie yra mūsų Bendruomenės ateitis. Tad pratinkime juos jau

dabar.

Laikas parodys, kas bus kitais metais. Na, o kalbant apie šiemet, esame be galo dėkingi šeimininkams. Lenkiamės Jiems žemai už Jų svetingumą ir nuoširdumą, dėkojame už Jų laiką ir triūsą. Tikimės, kad ir kitais metais Jie vėl mus, vargšus benamius lietuvačius, išileis. O mes pasižadame Jiems viskuo padėti.

Tad, mielieji Omaha lietuviai, nepamirškite ir pradėkite planuoti jau šiandien, kad kitais metais, per Jonines, būtume vėl visi kartu, tik ... daug gausnesniame būryje. Tereikia panorėti. O mes, valdyba, pasistengsime, kad kitais metais būtų dar smagiau!

Ačiū visiems!

Tėvo diena Brighton Parko parapijoje

Buvo pagerbti visi šv. Mišiose dalyvavę tėvai.

Joana Drūtytės nuotraukos

JOANA DRŪTYTĖ

Sakoma, tėvas yra šeimos galva, o motina – jos širdis. Geras tėvas visiems šeimos nariams parodo meilę, rūpestį ir stiprų tikėjimą Dievu. Jo pavyzdžiu sekę vaikai užaugę įdiegia šias svarbias vertybes savo šeimose.

Gyvus ir Amžinybės iškeliauvusius tėvelius pagerbėme birželio 21 dieną, švęsdami Tėvo dieną Švč. Mergelės Marijos Nekalto Prasidėjimo parapijoje. Šv. Mišių metu kun. Gediminas Keršys palaimino prie altoriaus susirinkusius tėvus, prašydamas dangiškojo Tėvo gausių jiems reikalingų malonių, o mirusiems palinkėjo amžino džiaugsmo Danguje. Visi Mišiose dalyvavę tėvai buvo apdovanoti dova-

Vida ir Augustinas Tijūnėliai: saldinių užteks ilgam!

Kugelinė – visų lietuvių šventė

RŪTA SIDABRIENĖ

Trečias birželio sekmadienis išaušo gražus, saulėtas! Birželio 21 d., kai visa Amerika švenčia Tėvo dieną, Beverly Shores Lietuvių klubas rengia „Kugelinę“. Mes džiūgavome sulaukę gražios dienos, nes renginio vieta – bažnyčios kiemelis, todėl jo sėkmė didelė dalimi priklausė nuo oro. Galinčių medžių ir sodrios žalumos apsupti po šv. Mišių, kurias lietuvių kalba atnašavo kun. Gediminas Keršys, prie iš anksto paruoštų stalų, gausiai būriavosi kugelio mėgėjai.

Kugelis – tikrai, manyčiau, lietuviškas patiekalas. Net lietuviškai nebekalbantys su pasididžiumu lietuviškai ištaria – „kugelis“, džiaugdamiesi, kad žino šį žodį! Naujai išrinkta Beverly Shores Lietuvių klubo valdyba svarstė: koks kugelis patenkintų visus susirinkusius (tai praktiškai neįgyvendinamas dalykas, nes žmonių skoniai juk labai skiriasi!).

Mieli Beverly Shores Lietuvių klubo nariai, jiems prijauciantys, visi galintys ir norintys pasimelsti lietuviškai, žinokite, kad kiekvieno mėnesio trečią sekmadienį Šv. Onos bažnyčioje, 1 val. p. p. kun. Gediminas Keršys atnašauja šv. Mišias. Primename adresą: 433 E. Golfwood Rd., Beverly Shores, IN 46301 (važiuoti 12 keliu iki South Shore traukinių sustojimo, sukti į dešinę. Bažnyčios nuo kelio nesimato). Šiame nuostabiame gamtos kampelyje pamiršite miesto šurmulį ir kasdieninius rūpesčius.

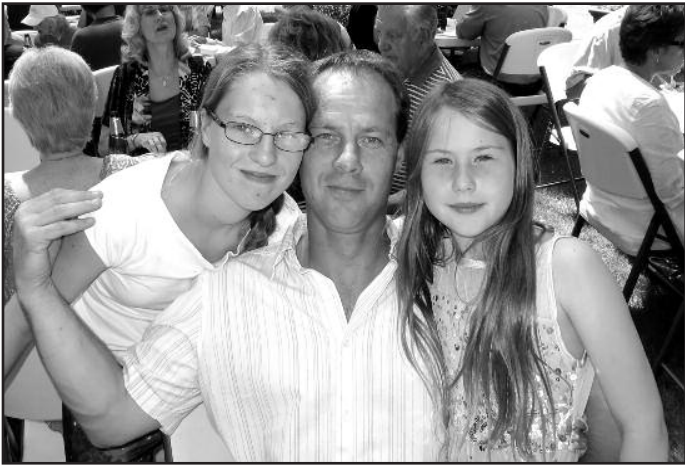

Kun. G. Keršys tarp Beverly Shores lietuvių.

Rūtos Sidabrienės nuotraukos

Gintaras Bancevičius su dukromis.

Tėvelio dieną „Kugelinėje“ šventė ir Evaldas Rudzevičius su dukromis.

nėlėmis, o Mišių pabaigoje dalyvavo eisenoje.

Šv. Mišioms pasibaigus visi rinkosi į parapijos salę, kur laukė skanūs šaltibarščių ir cepelinų pietūs, kuriuos paruošė darbušios Brighton Parko Lietuvių Bendruomenės (BPLB) šeimininkės. Į juos buvo pakviesti ir klebonas Robert Coleman bei kun. Armando Ramirez-Ruiz, netrukus paliksiantys šią parapiją. BPLB pirmininkas Viktoras Kelmelis tarė atsisveikinimo žodį ir įteikė dvasiškiams atminimo dovanas. Po vaišių klebonas Coleman ir kunigas Ramirez-Ruiz net pabandė mesti kamuolį į krepšį ir už taiklumą laimėjo po kaklaraistį.

Linksma buvo ir per loteriją, kai ne vienas dalyvis džiaugėsi išloštais gražiais laimikiais. Su entuziazmu susirinkusieji įsijungė ir į žaidimą, kuriame reikėjo atspėti saldinių skaičių dviejuose stikliniuose induose (vienas buvo pilnas „M&M“, kitas – „Jelly Beans“). Šiuos saldumynus, beje, išlošė ilgamečiai parapijiečiai Vida ir Augustinas Tijūnėliai.

Popietės dalyviai nenorėjo skirstytis, ilgai šnekučiavosi su draugais. Dėkojame visiems prisidėjusiems prie Tėvo dienos šventimo ir tėvų pagerbimo. Nors lietuvių šioje parapijoje nėra daug, bet jų širdys ir nuveikti darbai yra dideli.

Gera atsipūsti žaliame pavėsyje ir užmiršti visus kasdienybės rūpesčius.

Teresė ir Vladas Kybartai šventė ne tik Tėvo dieną, bet ir vedybinę sukaktį.

Šv. Onos bažnyčios kiemelyje skambėjo ir muzika. Jolanta Ignatova su armonika, jai pritaria Aldona Urba ir Jonas Vaznelis.

Ir Lietuvoje paminėta JAV nepriklausomybės diena

JAV ambasadorė Lietuvoje Deborah McCarthy.

Kadenciją baigiantis Lietuvos ambasadorius JAV Žygimantas Pavilionis.

Po oficialiosios renginio dalies svečių laukė tradicinė amerikietiška iškyla gamtoje, nuotaikingas koncertas, loterijos ir pramogos visai šeimai. Martyno Ambrazo (ELTA) nuotraukos

JAV Nepriklausomybės diena – liepos 4-oji – Vilniuje tradiciškai paminėta senajame Verkių rūmų parke. Į šiemet jubiliejinę, penkioliktus metus rengiamą, šventę susirinko per 1 000 svečių, tarp kurių verslininkai iš Lietuvos bei kitų šalių, valdžios atstovai, diplomatai, žinomi sportininkai, žiniasklaidos, kultūros ir meno atstovai, Lietuvoje gyvenantys ar dirbantys amerikiečiai su šeimomis.

Liepos 3-iosios pavakarę vykusio 239-ųjų JAV nepriklausomybės deklaracijos paskelbimo metinių minėjimo pradžioje skambėjo JAV ir Lietuvos himnai, parodomąją programą atliko Lietuvos kariuomenės Garbės sargybos kuopos kariai ir JAV ambasados Vilniuje jūrų pėstininkai, vyko vėliavų pagerbimo iškilmės, grojo kariuomenės orkestras.

Renginio nepraleido ir sveikinimo žodžius tarė antradienį JAV nepriklausomybės dienos minėjimą Lietuvos nacionaliniame operos ir baletų teatre surengusi JAV ambasadorė Lietuvoje Deborah McCarthy, kadenciją baigiantis Lietuvos ambasadorius JAV

Žygimantas Pavilionis, Vilniaus meras Remigijus Šimašius, šventę Verkiuose surengusios asociacijos „American Chamber of Commerce“ (Amerikos prekybos rūmai) valdybos pirmininkas Tadas Vizgirda. Muzikinę programą dovanojo Jurgis Brūža kartu su Krašto apsaugos savanorių pajėgų bigbendu.

Po oficialiosios renginio dalies svečių laukė tradicinė amerikietiška iškyla gamtoje, nuotaikingas koncertas, loterijos ir pramogos visai šeimai. Pagal amerikietiškas tradicijas rengiama šventė, kaip visada, spinduliavo demokratiška atmosfera ir neformaliu bendravimu. Kadangi šventės tema šiais metais pasirinkta sportas, Verkių parkas virto didžiulių sporto aikštynu – futbolas, beisbolas, gatvės gimnastai ir viskas, kas susiję su judėjimu, buvo čia. Parodomąją programą atliko Kauno „Žalgirio“, Vilniaus „Lietuvos ryto“ ir Utenos „Juventus“ klubų talismanai. „AmCham“ vakaro svečius šiais metais pasitiko su ilgiausia Lietuvoje dešrainių eile, kurioje rikiavosi net 1 500 dešrainių. Rekordinį ilgį – 32,31

metro – oficialiai patvirtino „Faktum“ agentūra.

Šventės pabaigoje į dangų kilo ugnies salvės, o šventę vainikavo didžiulis tortas.

JAV nepriklausomybės deklaracijos pirminį variantą 1776 m. birželio mėnesį parašė teisininkas Thomas Jefferson, vėliau tapęs trečiuoju JAV prezidentu.

JAV nepriklausomybės diena, dar geriau žinoma Liepos ketvirtosios pavadinimu, yra federalinė JAV šventė, kuria pažymimas 1776 metų liepos 4 dienos Nepriklausomybės deklaracijos priėmimas.

1776 m. liepos 4-ąją antrasis kontinentinis kongresas Philadelphijoje priėmė ir oficialiai paskelbė galutinę Nepriklausomybės deklaracijos versiją. Po JAV nepriklausomybės deklaracijos paskelbimo trylika buvusių kolonijų tapo valstybėmis (valstijomis) pagal tuometinių Europos valstybių pavyzdį. Vėliau valstijų skaičius augo JAV plečiantis į Vakarų. Šiuo metu Jungtines Amerikos Valstijas sudaro 50 valstijų.

ELTA

L. Linkevičius dalyvavo Dainų šventėje

Iš kairės: JAV LB valdybos pirmininkė S. Šimkuvienė, ministras L. Linkevičius, Užsienio lietuvių departamento direktorė G. Damušytė, PLB pirmininkė D. Navickienė, Kanados LB valdybos pirmininkė J. Kuraitė-Lasienė, JAV LB tarybos pirmininkas J. Polikaitis. Agnės Vertelkaitės nuotraukos

Iš kairės: Lietuvių Fondo tarybos pirmininkas S. Čyvas, ministras L. Linkevičius, Lietuvių Fondo tarybos narys ir buvęs pirmininkas A. Tamulis, Lietuvių Fondo valdybos pirmininkas M. Kasniūnas ir Užsienio lietuvių departamento direktorė G. Damušytė.

Atkelta iš 1 psl.

Susitikimo, kuriame dalyvavo ir Užsienio lietuvių departamento direktorė Gintė Damušytė, aptartas Užsienio reikalų ministerijos ir Lietuvių Fondo bendradarbiavimas bei galimybė per Lietuvių Fondo finansuojamus projektus stiprinti diasporos ryšį su tėvyne.

Vėliau vykusiam ministro L. Linkevičiaus susitikime su Lietuvių Bendruomenės atstovais: PLB pirmininke Danguole Navickiene, JAV LB tarybos pirmininku Juozu Polikaičiu bei valdybos pirmininke Sigita Šimkuviene ir Kanados LB valdybos pirmininke Joana Kuraitė-Lasienė, buvo kalbama apie Lietuvių Bendruomenių stiprinimą, konstruktyvų bendradarbiavimą su Lietuvos institucijomis ir visuomene.

LR gen. konsulato Čikagoje info

ATLANTIC Express Corp.

SIUNTINIAI
LIETUVA, LATVIJA, ESTIJA, LENKIJA, UKRAINA, RUMUNIJA

Siuntinių paėmimas iš namų:
630-774-2136

Asmeninių siuntų tel.:
708-907-3000

Centrinio ofiso adresas: **8801 S. 78TH AVE, BRIDGEVIEW, IL 60455**

SIUNTINIŲ PRIĖMIMO VIETOS

Atlanta: Granite 104 N. Larch Ave. Emoryville, IL 60126 Tel: 800-488-1848

Baltija: Biomed 200 Tremont Rd. Mundelein, IL 60060 Tel: 847-508-8665

Italija: Biomed 2 4146 N. Western Ave. Rosewood Heights, IL 60018 Tel: 773-856-2430

Indija: Galois Caves 6031 W. Irving Park Rd. Chicago, IL 60634 Tel: 773-783-7701

Indija: Extreme Exteriors 1745 N. 29th Ave. Suite 11 Schiller Park, IL 60130 Tel: 847-871-1155

Irlandija: Excel Insurance 5150 W. Belmont Ave. 24 Chicago, IL 60641 Tel: 773-777-4700

Indija: Atlantic Express Chicago 2715 W. 71 St., Chicago, IL 60629 Tel: 773-451-7919

Šilutė: 2010 63rd St. Berlin, IL 60151 Tel: 800-427-0966

Lituanijos Plėkla 2021 S. North Rd. 78th St. IL 60185 Tel: 708-599-6966

Kunigaičių Užeiga 6012 S. Harlem Ave. Summit, IL 60501 Tel: 708-394-5022

Ruta 1011 South Cass Ave. Melrose, IL 60069 Tel: 630-964-0807

Always With Flowers 1130 S. S. State St. Lombard, IL 60148 Tel: 630-251-0539

Eurus Del 29 W. 10th Buttrick Rd. Glen Ellyn, IL 60137 Tel: 630-469-4200

Wonders of Nature 714 N. Halsted Street, IL 60609 Tel: 847-758-1000

Parengė Vitalius Zaikauskas

LIETUVA IR PASAULIS

Liepos 6-oji – Valstybės diena

Vėliavų pakėlimo iškilmės S. Daukanto aikštėje. Dainiaus Labučio (ELTA) nuotr.

Vilnius (ELTA) – Lietuvoje minima Valstybės diena – pirmojo suvienytos Lietuvos valstybės valdovo, kunigaikščio Mindaugo vainikavimo karaliumi šventė. Vidudienį S. Daukanto aikštėje prie Prezidentūros, skambant „Lietuvos“ ansamblio atliekamai „Tautiškai giesmei“, iškeltos valstybinė ir istorinė vėliavos.

Visame pasaulyje, anot Prezidentės Dalios Grybauskaitės, plevėsuojančios Lietuvos trispalvės tampa stiprybės ir vienybės simboliu. „Šiomet į viršų jos kyla ten, kur ryžtingai kovojama dėl pagrindinių vertybių – laisvės ir nepriklausomybės“, – sakė šalies vadovė. „Valstybės diena yra puiki proga iš naujo atrasti Lietuvą. Dar geriau pažinti jos istoriją, etnografinius regionus, beribę kultūrą. Didžiukimės ir saugokime šią žemę“, – sveikindama į S. Daukanto aikštę susirinkusius žmones, ragino Prezidentė.

Liepos 6-oji – ir Tautinio kostiumo diena. Pasak D. Grybauskaitės, unikaliuose tautiniuose kostiumuose sly-

pi mūsų etnografinių regionų savitumas, todėl juos vilkėti – ypatinga patirtis ir garbė. Į aikštę prie Prezidentūros išėję Lietuvos regionų kostiumais vilkintys sūduviai, aukštaičiai, dzūkai, žemaičiai ir lietuvninkai susikibo už rankų, sudarydami amžinybės ratą.

Lietuvos kariuomenės garbės sargyba atliko parodomąją programą. Skrydžiu virš S. Daukanto aikštės pasveikino oro policijos misiją Šiauliuose šiuo metu atliekantys Norvegijos ir Italijos naikintuvai, praskrido ir keturi Čekijos naikintuvai, dalyvaujantys Lietuvoje bendrose karinėse pratybose.

Vėliavų pakėlimo iškilmėse dalyvavo Seimo pirmininkė Loretta Graužinienė, ministras pirmininkas Algirdas Butkevičius su žmona, Aukščiausiosios Tarybos – Atkuriamojo Seimo pirmininkas prof. Vytautas Landsbergis su žmona, diplomatinio korpuso, Seimo, Vyriausybės atstovai, kariuomenės vadovybė.

Tikslas: 2025 m. – 3, 5 mln. gyventojų

Vilnius (ELTA) – Birželio 30 d. Seimo rūmuose šešių partijų vadovai pasirašė nacionalinį parlamentinių partijų susitarimą dėl emigracijos.

Dokumentą pasirašiusios partijos sutarė siekti, kad per 2015–2020 metų laikotarpį emigracijos srautų rodiklis būtų žymiai sumažintas – nuo 18 iki 9 procentų. Taip pat susitarime įsipareigojama sukurti ilgalaikę nacionalinę programą siekiant emigracijos ir reemigracijos bei migracijos srautų teigiamo balanso. Vykdamt efektyvią demografinę politiką ketinama pasiekti, kad Lietuvoje 2025 metais

gyventų 3,5 milijono gyventojų.

Partijos pabrėžė, kad emigracija yra nacionalinė lietuvių tautos problema, todėl būtina Lietuvoje kurti sąlygas, skatinančias emigrantus sugrįžti, dirbti ir gyventi savoje šalyje.

Įsipareigojusios bendradarbiauti parlamentiniu lygmeniu partijos migracijos politiką laiko vienu iš valstybės prioritetų. Jos žada siekti efektyvios Seimo Migracijos komisijos veiklos užkertant kelią neigiamoms emigracijos procesų pasekmėms bei formuojant ilgalaikę tautos atkūrimo politiką.

Paskelbtos neskaidriausios savivaldybių įmonės

Vilnius (BNS) – Vilniaus šilumos tinklai ir Druskininkų sveikatingumo centras „Aqua“ tarp daugiausia pajamų gavusių savivaldybių įmonių blogiausiai atsiskaito apie savo veiklą, rodo „Transparency International“ tyrimas. Abi bendrovės įvertintos 0 balų iš 100.

Geriausiai iš 40 vertintų bendrovių viešai atsiskaito „Panevėžio energija“ (88 balai) ir „Dzūkijos vandenys“ (83 balai). Bendras didžiausių įmonių atskaitingumo lygis tesiekia vidutiniškai 35 balus.

Mažiausiai informacijos įmonės, kaip ir savivaldybės, teikia apie savo korupcinių rizikų suvaldymą. Tik ketvirtadalis jų (11 iš 40) viešai skelbia eti-

kos kodeksus, kas penkta (8 iš 40) – dovanų politiką, kas dešimta – būdus, kaip jos darbuotojai gali pranešti apie galimus korupcijos atvejus.

Korupcinių rizikų valdymo skiltyje daugiausiai taškų surinko „Panevėžio energija“, gavusi 85 balų iš 100 galimų.

Geriausiai atsiskaito vandens ir komunalinių paslaugų (vidutiniškai 46 balai iš 100 balų), atliekų tvarkymo (37 balai), šilumos (35), transporto bendrovės (26 balai).

Tyrime vertinta, kiek daugiausiai pajamų 2013 metais gavusios įmonės savo interneto svetainėse viešina informacijos, kaip suvaldo korupcines rizikas, ar atskleidžia struktūrą bei finansinę informaciją.

Graikijoje laimėjo kairieji populistai

Atėnai (ELTA) – Referendume graikai atmetė tarptautinių kreditorių pateiktą pasiūlymą. 61,3 procento balsuotojų pasisakė prieš taupymo programą, o 38,7 procento pasiūlymą palaikė. Graikijos valdančioji partija „Syriza“ teigė, kad tarptautinės finansinės pagalbos suteikimo sąlygos yra žeminančios. Jų oponentai įspėjo, kad, gyventojams balsavus prieš pasiūlymą, Graikija gali būti išmesta iš euro zonos.

Liepos 5 d. vakarą Graikijos premjeras Alexis Tsipras pareiškė, kad jo šalies gyventojai balsavo už Europą, paremtą solidarumu ir demokratija. Jis taip pat pranešė, kad Graikija grįš prie derybų stalo ir bandys atkurti finansinį stabilumą šalyje.

Graikijos vyriausybės įsitikinimu, atsinaujinusiose derybose jiems pavyks greičiau susitarti dėl papildomo finansavimo. Finansų ministras Yanis Varoufakis, atsižvelgdamas į gyventojų nuomonę, teigė, kad Graikijoje bankai bus atidaryti liepos 7 d., o už poros valandų jis jau pareiškė atsisistatydinąs iš finansų ministro pareigų.

Europos vadovai taip pat išsakė savo nuomonę apie referendumo re-

Graikija pasakė „ne“ diržų susiveržimui. ELTA nuotr.

zultatus. Italijos užsienio reikalų ministras Paolo Gentiloni paskelbė, kad atėjo metas derėtis iš naujo. Belgijos finansų ministras nurodė, kad derybų „dury“ vis dar atviros, o euro zonos finansų ministrai turėtų susitikti dar kartą ir aptarti būdus kaip padėti atkurti Graikijos ekonomiką. Europos Komisijos pirmininkas Jean-Claude Juncker pranešė aptarsiąs situaciją su euro zonos atstovais, Europos Sąjungos ir Europos centrinio banko pareigūnais. Prancūzijos prezidentas Francois Hollande ir Vokietijos kanclerė Angela Merkel taip pat žada tuojau pat susitikti Paryžiuje.

Baltarusija rengiasi Prezidento rinkimams

Minskas (Bernardinai.lt) – Baltarusijos parlamentas paskyrė Prezidento rinkimų datą – jie numatomi šių metų spalio 11 d.

Šie rinkimai kainuos apytiksliai 12 milijonų dolerių, jei bus tik vienas turas ir daugiau nei 17 milijonų, jei prireiks antrojo.

Praejusieji rinkimai šalyje įvyko 2010 metais ir pagal oficialius rezultatus juos ketvirtą kartą iš eilės laimėjo dabartinis Prezidentas Aleksandr Lukašenka.

Šie rinkimai sulaukė ne tik didelio pasaulio žiniasklaidos dėmesio, bet ir neramumų šalyje. Dėl falsifikuotų rinkimų rezultatų protestavę aktyvistai buvo išvaryti panaudojus jėgą, vėliau kelios dešimtys patyrė baudžiamąjį persekiojimą, tarp jų buvo ir kai kurie opozicijos veikėjai bei penki iš dešimties Lukašenkos varžovų kovoje dėl prezidento posto. Buvęs kandidatas į prezidentus Nikolaj Statkevič iki šiol yra kalinamas.

Popiežius Pranciškus atvyko į Ekvadorą

Quito (ELTA) – Septynių dienų vizitą po Lotynų Amerikos šalis popiežius Pranciškus pradėjo Ekvadore. Tai jo antrasis vizitas regione nuo 2013 metų, kai jis tapo pontifiku.

Nusileidęs oro uoste popiežius sakė, kad pažanga ir plėtra turi užtikrinti geresnę ateitį. Vatikano teigimu, vizito metu daugiausiai dėmesio bus skirta skurdui ir nelygybei. Pontifikas taip pat vyks į Boliviją ir Paragvajų, bet ne į savo tėvynę – Argentina.

Quito oro uoste popiežių pasitiko kairiųjų pažiūrų atstovas Prezidentas Rafael Correa. Šalies vadovas kritikuoja turtingųjų šalių migracijos politiką. Anot jų, tokios šalys rūpinasi vartotojais, o ne gyventojais. Popiežius įsitikinęs, kad daugiau dėmesio reikia skirti pačioms pažeidžiamiausioms bendruomenėms.

EPA–ELTA nuotr.

Trečiadienį numatytas jo vizitas į Boliviją. Rugsėį popiežius lankysis Kuboje, o vėliau – JAV.

Rusija įvertino G. Depardieu nuopelnus kinui

Maskva (ELTA) – Regioninis Rusijos respublikonų liaudies laisvės partijos (RPR-PARNAS) skyrius pasiūlė prancūzų aktoriumi Gerard Depardieu tapti Omsko srities gubernatoriumi. Pasak Omsko „RPR-PARNAS“ partijos skyriaus narių, G. Depardieu gali padėti sričiai išbristi iš padėties, kurioje ji yra šiuo metu.

Bėgdamas nuo didelių mokesčių gimtojoje Prancūzijoje, G. Depardieu 2013 m. priėmė Rusijos pilietybę, kurią pasiūlė pats Prezidentas Vladimiras Putinas.

2014 m. kovą prancūzų aktorius išleido riboto kiekio laikrodžių seriją, pavadintą „Garbė būti rusu“.

Amžiams sugrįžo į jaunystės Kauną

DOMAS ŠNIUKAS

Birželio 26 d. Kauno Petrašiūnų kapinėse palaidoti žinomo lietuvių žurnalisto ir rašytojo Bronio Railos (1909–1997) ir jo žmonos Danetos Janulaitytės-Railienės (1910–2010) palaikai. Prieš tai urnos su palaikais buvo išstatytos mažojoje Kristaus prisikėlimo bažnyčioje, čia aukotos šv. Mišios. Prie kapo ir Maironio lietuvių literatūros muziejuje vykusios atminimo popietės metu kalbėjo LŽS pirmininkas D. Radzevičius, LŽS Kauno skyriaus pirmininkas V. Mačiulis, Kauno savivaldybės vicemeras S. Kairys, muziejaus direktorė A. Ruseckaitė, muziejaus išeivių literatūros skyriaus vedėja dr. V. Paplauskienė, rašytojas P. Palilionis, žurnalistas D. Šniukas, hum. m. dr. prof. A. Krasnovas, aktorius E. Stancikas. Grojo valstybinis Vilniaus kvartetas. Palaikus iš Los Angeles (JAV) atlydėjo Railų dukterys Neringa ir Undinė, vaikaitės Nida ir Gina. Po septyniiasdešimt vienerių metų išsipildė didžiausia Bronio Railos svajonė: sugrįžti gimtinėn Lietuvon! Nuo šiol rašytojo ir žurnalisto palaikai – šalia pirmojo Lietuvos radijo pranešėjo ir laidų vedėjo Petro Babicko (1903–1991) kapo. 1932–1940 metais B. Raila irgi dirbo Kauno radiofone, buvo spaudos apžvalgos redaktorius ir pranešėjas. Šalia jo kapo – jau kiek anksčiau lietuviškas smėlis priglaudė ir išeivijoje mirusį rašytoją Antaną Gustaitį (1907–1990), kuris 1936–1940 metais buvo Klaipėdos ir Vilniaus radiofonų vadovas.

Žodžiai, tarti 2015. 06. 26. Maironio lietuvių literatūros muziejuje Bronio ir Danetos Railų palaikų (urnose) palaidojimo Petrašiūnų kapinėse proga

Šiandien Lietuvos žemė priglaudė dviejų iškilių lietuvių – Bronio Railos ir Danetos Janulaitytės-Railienės palaikus. Sunkią, bet garbingą kelionę per laiką ir du žemynus užbaigė meile ir bendru gyvenimu susieta pora, tarpukario Lietuvos inteligentai, aktyvūs lietuvių išeivijos veikėjai, patriotai. Kelionė buvo ilga – Broniui ji truko 88, o Danetai visą šimtą metų, – bene Apvaizdos dovana už jų pasiaukojančią darbuotę Lietuvai.

Kilmė

Bronys Raila (1909–1997) ir Daneta Janulaitytė (1910–2010) kilę iš Šiaurės Lietuvos. Jų tėviškės – Plaučiškių ir Malavėnų kaimai – tiesiu taikymu nutolusios vos per 30 kilometrų. Jie gimė po baudžios panaikinimo ekonomiškai prakutusiose ir tautiškai susipratusiose, „Aušros“ ir „Varpo“ pažadintose šeimose.

Vienas iš Bronio giminės – Stanislovas Raila (1844–1918) buvo ir vienas pirmųjų lietuvių advokatų Kaune, dalyvavo slaptuose susibūrimuose, rėmė „Aušros“ leidimą, joje bendradarbiavo, rašė „Varpui“, „Vilniaus žinioms“, kalbėjo Didžiajame Vilniaus seime. Dėdė ar pusbrolis Stasys Raila (1896–1941) savanoriu kovojo Nepriklausomybės karuose, dalyvavo Klaipėdos kraštą prijungiant prie Lietuvos. Giminėje yra ir daugiau Lietuvai nusipelnusių žmonių.

Garsi, Lietuvai ypač nusipelnusi ir Danetos giminė. Malavėnų kaimo, kuris šalia Šiaulių, šalia Ginkūnų ežero, ūkininkai Motiejus ir Agota Janulaičiai išaugino devynis vaikus. Kalikstas, Jurgis, Petras ir Ona liko ūkininkauti, o kitus tėvai iš paskutiniųjų leido į mokslus, jie tapo žymūs atgimusios Lietuvos mokslo, medicinos, sielovados veikėjai.

Augustinas – teisėtyrininkas, teisėjas, publicistas, teisės ir literatūros istorikas, politikos veikėjas. Pirmojo lietuviško spektaklio „Amerika pirtyje“ aktorius. Ėjo Lietuvos užsienio reikalų ministro, Vyriausiojo tribunolo pirmininko, Kauno ir Vilniaus universitetų dekaną, katedros vedėjo pareigas, išrinktas Lietuvos MA tikruoju nariu. Pranciškus – kunigas, už lietuviybę tremtas caro valdžios, sovietų valdžios nukankintas Vladimiro kalėjime, kur kalėjo kartu su arkivyskupu Mečislovu Reiniu ir vyskupu Teofilu Matulioniu. Juozas Janulaitis taip pat buvo kunigas. Veronika – pirmoji lietuvaite-akių gydytoja, Marijos Alseikaitės-Gimbutienės, pasaulinio garso mokslininkės, mama. Julija, dantų gydytoja, rašytojo Jono Biliūno, vėliau pedagogo

Prie rašytojo Bronio Railos ir jo žmonos Danetos Janulaitytės-Railienės kapo – dukterys Neringa ir Undinė, vaikaitės Nida ir Gina. Kaunozurnalistai.lt nuotr.

Stasio Matjošaičio-Esmaičio žmona. Jos dukters – Meilės Matjošaitytės-Lukšienės, aktyvios Lietuvos Atgimimo veikėjos, švietimo reformatorės, taip pat plačiau pristatyti nereikia. Taigi Jurgio Janulaičio duktė Daneta Railienė, Marija Gimbutienė ir Meilė Lukšienė buvo pusseserės.

Susibėgę Bronio ir Danetos gyvenimo keliai

Bronio Railos kelias į Lietuvos universitetą ėjo per Rozalimo keturklasę mokyklą ir Panevėžio gimnaziją. 1927 m. jis įstojo į Humanitarinių mokslų fakultetą. Dar lankė teatro seminarą, Kauno konservatoriją. Šis laikotarpis buvo ypač audringas ir prieštaringas. Pasaulėžiūros ir estetinių kriterijų paieškos, reikštos eilėraščių rinkinyje „Barbaras šaukia“ ir dalyvaujant kairuoliško žurnalo „Trečias frontas“ leidime, baigėsi tautiškosios ideologijos pasirinkimu. Tautininku jis išliko visą gyvenimą, tik vėliau pabrėždavo esąs liberalus tautininkas.

Daneta baigė Šiaulių mergaičių gimnaziją ir, sekama tetų Veronikos ir Julijos keliais, pasuko į medicinos mokslus. Deja, paskaitos lavonų ir kraujo aki-vaizdoje, sklindant formalino tvaikui, jai buvo nepakeliamos, tad dėdės Augustino patarimu perstojo į Humanitarinį fakultetą.

Čia jauni žmonės susipažino, pamilo vienas kitą ir 1934 m. susituokė. Jaunavedystės idiliją pagadino šaukimas į kariuomenę, po kurios Bronys nebegrįžo į universitetą. Šeima susilaukė pirmosios dukters – Neringos. 1937–1939 m. Raila, gavęs stipendiją, studijavo Paryžiaus universiteto Aukštųjų tarptautinių mokslų institute ir dirbo „Lietuvos aidą“ korespondentu Vakarų Europoje. Baigęs studijas, jis su Daneta, prieš pat prasidedant Antrajam pasauliniam karui (rugpjūčio pabaigoje), grįžo į Kauną. Metų gale ar kitų pradžioje jiems gimė antra mergaitė Undinė. Bronys tuo tarpu dirbo „Lietuvos aidą“ dieninės laidos ir užsienio politikos skyriaus redaktoriumi.

Po sovietų invazijos 1940 m. birželio 15 d. „Lietuvos aidą“ redaktoriumi paskirtas Jonas Šimkus (pažįstamas iš „Trečio fronto“ laikų) aiškia užuomina pasakė, kad jam geriau kažkur išnykti. Ilgai negalvojęs, Bronys su kolega ir draugu žurnalistu Antanu Valiukėnu birželio 20 d. išvyko valstybės sienos link ir atsidadė Berlyne, kur įsijungė į Lietuvos aktyvistų fronto veiklą.

Daneta su vaikais pasitraukė į tėvų sodybą, kur po kelių dienų pasirodė saugumiečiai, reikalavo Bronio Railos, net penkiametę Neringą nusivedę už daržinės tardė. Netrukus Daneta ir Valiukėno žmona su vaikais (pusės metų Undinė liko pas senelius) taip pat praspuko pro sovietų pasieniečius ir susijungė su vyrais.

Vokietijos – Sovietų Sąjungos karo frontui nugarmedėjus į Rytus, Railų šeima grįžo ne į Kauną, o į Šiaulius. Visą nacmetį dirbo Simo Miglino redaguojamoje „Tėviškėje“, kur vedė teatro skyrių, nors rašė gana įvairiais literatūros, kultūros, net kalbos

klausimais, sekė Kauno ir Vilniaus kultūrinį gyvenimą, jį apžvelgdavo. Jis dalyvavo antinacinėje veikloje, buvo Lietuvos laisvės armijos narys.

Antrosios sovietinės okupacijos išvakarėse Bronys šeimai ir artimiesiems išsirūpino leidimą išvykti darbams į Vokietijos okupuotą prancūziškąją Elzasą, kur išskentė alkį ir sąjungininkų-vokiečių fronto mūšių siaubą. Prancūzų kalbos mokėjimas Railų šeimai leido išvengti deportacijos į Sovietų Sąjungą. Ji kurį laiką gyveno Paryžiuje, 1947 m. įveikė Atlantą, metus pagyveno New Yorke, o po to iki savo gyvenimo odisejos pabaigos įsikūrė Los Angeles.

Žurnalistas

Bronys Raila yra norėjęs būti politiku, diplomatu, net operos solistu, tačiau jo gyvenimo tikslu ir būdu tapo žurnalistika. Raila – itin unikalus reiškinys lietuvių žurnalistikoje.

Nežinau, kas galėtų su juo lygintis produktyvumu, įvairių politikos ir kultūros sričių aprėpimu, publicistikos žanrų įvairove, polemikos aistra. Žinyuose, enciklopedijose jis vadinamas žurnalistu, publicistu, literatūrologu, rašytoju, poetu, vertėju, kultūrologu, ideologu ir pan. Talentas jame kartais draugavo, kartais lenktyniavo, o kartais ir pasibardavo su temperamentu. Jis rašė dienraščiams, žurnalams, kalbėjo per radiją. Daugumą savo darbų išleido rinkiniais, bibliografai suskaičiuoja net 18 knygų. Čia būtina pastebėti, kad tai padarė ne dirbdamas profesionalioje aplinkoje – už redakcijos stalo, iš žurnalistikos pelnydamas duoną. Šiuo komfortu jis trumpai pasinaudojo tik praėjusio šimtmečio ketvirtąjį dešimtmečio antrosios pusės Lietuvoje, kai dirbo „Lietuvos aide“ ir skaitė spaudos ir politikos apžvalgas per Lietuvos radiją. Emigracijoje Raila, kaip ir dauguma lietuvių intelektualų, šeimą išlaikė sunkiu fiziniu darbu. Jis apie du dešimtmečius dirbo aliuminio gamykloje Reynolds Metals Co, net dalyvavo streike dėl atlyginimo padidinimo.

Jungtinėse Valstijose ėjo daug lietuviškos periodikos, plunksną miklino daug išeivijos autorių, tačiau iš vyresniosios kartos žurnalistų, vietinių ir atvykusių su karo banga iš Lietuvos, tik Railai pavyko išlaikyti aukštą produktyvumą ir profesionalumą. Jo pagrindinė tribūna buvo Vytauto Gedgaudo redaguojama „Dirva“, vėliau „Akiračiai“, radijo stotys „Laisvė“, „Laisvoji Europa“, kur komentavo lietuvių kultūros ir Lietuvos politinius įvykius.

Raila buvo ir politikas. Prieškaryje priklausė Tautininkų partijai, nuo sovietų invazijos pasitraukęs į Berlyną buvo lietuvių aktyvistų fronto propagandos komisijos pirmininkas, 1950 m. Londone

Urnos su B. ir D. Railų palaikais mažojoje Kristaus prisikėlimo bažnyčioje, kur aukotos šv. Mišios.

įsteigtos Lietuvos rezistencinės santarvės – VLIK’o oponento–vyriausiojo komiteto narys.

Šiuos jo žingsnius, kaip ir publicistiką, įvairūs autoriai, politikai vertina nevienareikšmiškai.

Suprantama, neklystančių žmonių nėra. Vienas dalykas gyventi ir veikti sudėtingomis tėvynės okupacijos sąlygomis, kitas – po pusšimčio ar daugiau metų vertinti sėdint už akademinio stalo ar stovint politikų tribūnoje. Vienas dalykas yra pabrėžti, ką žmogus tėvynei nuveikęs gero, kitas – visų pirma kapstyti, kur jis klydo.

Bronys Raila ir Lietuvos žurnalistų sąjunga

Nors žurnalistika buvo Bronio Railos alfa ir omega, kaip rašo prisiminimuose, prie Lietuvos žurnalistų sąjungos veiklos jis mažai teprisidėjo. Paradoksaliu, bet šios sąjungos istorijoje paliko kur kas gilesnį pėdsaką, negu ilgamečiai valdybos nariai. Per muziką.

Bronys buvo bene vienintelis prieškario žurnalistas profesionalas, Kauno konservatorijoje mokėsis dainuoti. Tai žinodamas, sąjungos valdybos narys Vincas Kemežys jį spaudė parengti tada garsiems Spaudos baliams originalius numerius. Tokių prašymų buvo trys.

Pirmiausia paprašė sukurti Spaudos baliaus maršą ir sudainuoti „Metropolio“ salėje. Raila nutarė, kad baliaus dalyviams labiau patiks ne maršas, o valsas, nes vakaro svečiai galės ne tik klausyti, bet ir šokti. Pagrindu jis pasirinko liaudies dainos „Tris dienas, tris naktis“ melodiją su sumodernintu tekstu.

Nepasitikėdamas savo kaip kompozitoriaus jėgomis, pasikvietė į talką pažįstamą „Metropolio“ orkestro akordeonistą Josifą Banką. Šis liaudies dainą „suvalsino“, sukūrė originalią priedainio melodiją. Nenorėdamas pats dainuoti, Raila įkūlė jo pradėjusį reikštis Antaną Šabaniauską. Publika buvo sužavėta, o valsas gyvas iki šiol ir vadinasi Spaudos baliaus valsu.

Kitam Spaudos baliui Kemežys iš Railos vėl pareikalavo muzikos. Pamąstęs, kad „Trijų dienų“ tekstas buvo naivokas, o melodija per lengva, jis, kaip prisimena, parašė *labai rimtą ilgų eilučių poeziją, kupiną aukštų ir kilnių minčių*. Muziką sukurti paprašė savo gerą draugą jauną kompozitorių Antaną Račiūną. Šis taip pat pasistengė sukurti vos ne vagnerišką melodiją. Valsą sudainavo populiarius Jono Byros kvartetas, bet išėjo šnipštas: publikai nereikia komplikuočių melodijų.

Kemežys ir po šios „katastrofos“ neatstojo. Trečiasis Spaudos balius turėjo vykti Karininkų ramovėje, žadėjo dalyvauti net Prezidentas. Avarijų neprivalėjo būti. Pasirinko „klasikinį“ estradinės muzikos tekstą – apie meilę, sielą veriantį ilgesį, aistrą. Visa tai galėjo būti įkūnyta tik tango žanre. Į talką pasikvietė vėl Banką. Tango „Rožių ilgesys“ buvo sukurtas pagal visus ano meto šlagerių reikalavimus. Jį puikia sudainavo būsima operos solistė Prane Radzevičiūtė ir konservatorijos studentas-bosas. Pasisekimas vėl triuškinantis, kūriny suotuotas.

Kai vėliau ši tango į plokštelę ruošėsi įdainuoti Šabaniauskas, dainininkas kreipėsi į Railą leidimo panaudoti jo žodžius ir pavardę. Bronys tuo metu studijavo Paryžiuje. Pagalvojo, kad žurnalistui profesionalui, rašančiam rimtomis vidaus ir užsienio politikos temomis, būtų nesolidu su šlagerine lyrika *lįsti į patefono plokšteles*. Atsisakė. Nenukrypdoma nuo Railos sumanymo, žodžius plokštelei sukūrė Adelė Junelevičiūtė-Lenartavičienė.

Sugrįžimas į Lietuvą

Prasidėjus Michailo Gorbačiovo inicijuotai *perestroikai* ir pastebimai atsileidus politiniams varžtams, prasidėjo intensyvus dialogas tarp Lietuvos ir jos išeivijos..

LTSR žurnalistų sąjunga 1989 m. sausį atsisakė TSR raidžių ir SSRS žurnalistų sąjungos pavaldumo, pasiskelbė prieškarinės Lietuvos žurnalistų sąjungos istorijos ir tradicijų paveldėtoja. Buvau išrinktas jos pirmininku. Nutarėme 1990 m. vasarą Vilniuje sušaukti viso Pasaulio lietuvių žurnalistų forumą aktualiems Lietuvos reikalams, dvasiniams okupacijos padariniams aptarti. Greitai sulaukėme žinomų išeivijos žurnalistų, leidinių redaktorių pritarimo. Per tuometinę lietuvių žurnalistų sąjungos pirmininkę Rūtą Klevą Vidžiū-

nienę savo nuomonę perdavė ir Raila. Jis pritarė forumo idėjai, tik reikalavo, kad Lietuvos žurnalistai jame atsiprašytų už įvairų išeivijos ir jos žurnalistų niekinimą *šaltojo karo metais*.

Parašiau laišką Railai ir po kokio mėnesio sulaukiau atsakymo. Taip prasidėjo mūsų nuoširdus bendravimas, kuris truko nuo 1990 m. kovo 2 iki 1997 m. kovo 25 d. – nepilno mėnesio iki jo mirties. Saugau net 77 laiškus, kurių dėka gana artimai pažinau šią plačiašakę asmenybę, kurie kartu liudija, kaip Lietuvos žurnalistų sąjungos leidykla išleido tris mano redaguotas Railos publicistikos knygas.

Raila pasiguodė, kad į Forumą atvykti jam neleido gydytojai. Supratęs, kad į Tėvynę jam gal nelemta grįžti fiziškai, labai norėjo grįžti dvasiškai, savo kūryba. „Atgimimo“ savaitraščiui pradėjo siųsti savo radijo apžvalgas, per Leoną Gudaitį ir kitaip užmezgė ryšius su „Vagos“ ir Lietuvos rašytojų sąjungos leidyklomis, kurios netrukus išleido knygas „Kodėl antraip“ (1991), „Kitokios Lietuvos ilgesys“ (1993) ir „Kuo alsavom“ (1994).

Raila man išsitarė, kad atskirame aplanke turi sukaukęs nemažai medžiagos žurnalistikos klausimais. Pradėjau aktyviai įtikinėti šią medžiagą, kuri būtų naudinga Žurnalistikos instituto studentams, spaudos brolijai ir visuomenei, apdoroti ir išleisti. Bronys ryžosi, ir 1995 m. Vilniuje pasirodė itin originali knyga aliteraciniu pavadinimu „Rašalo ašaros“.

Railai patiko mūsų bendravimas leidžiant čia knygą, tad per „Žurnalistikos“ leidyklą jis išleido dar dvi – „Nuo vakarykštės iki rytdienos“ (1996) ir „Liu-

mišimą, tačiau šiuo metu žurnalistika Broniui buvo svarbiau už gyvenimo skaitiklio parodymus. Tai jausdami, mes visais būdais spaudėme „Aušros“ leidyklą, kad ji kuo greičiau atspausdintų knygą „Liudininko poringės“. Kai signalinius egzempliorius nusiuntėme autoriui, jis atrasė: *Kai grįžau iš ligoninės ir gavau tris naujas knygas, tai man buvo geriausias dvasinis maistas ir vaistas. Labai džiaugiuosi gražia knyga*. Bebuvo likęs mėnuo gyventi, – Bronys Raila mirė 1997 m. balandžio 13 d.

Už knygą „Rašalo ašaros“ Bronį Railą pristatėme Lietuvos žurnalistų sąjungos Vinco Kudirkos premijai, ir ji 1995 m. buvo paskirta.

Railai užsiminiau, kad norėtume jį pristatyti vyriausybiniam apdovanojimui. Tuo metu buvo kilęs triukšmas dėl Bernardo Brazdžionio apdovanojimo. Kadangi tada dar buvo hipertrofuotas politinis susiskaidymas, Prezidentu buvo Algirdas Brazauskas, o poetui pasirodė, kad apdovanojimas per menkas, atsisakė jį priminti. Raila savo seną draugą rėmė, tad atsargiai pažiūrėjo į mano pasiūlymą. Dar labiau jis pasišiausė, kai, kai sužinojo, kokio laipsnio Gedimino ordina pagal biurokratinės taisyklės jis gautų. Vis dėlto jis sutiko priimti DLK Gedimino komandoro kryžių, aiškindamas, kad derėjosi ne dėl savęs, o dėl žurnalistikos prestižo. Jo žodžiais, valdžia turėtų suprasti, kad ne tik kariškiai ar valdininkai turi puoštis ordinais. Juk spauda pažadino tautą XIX a. pabaigoje, išeivijos spauda kovojo dėl okupuotos Lietuvos laisvės, o žurnalistai apskritai yra aktyvioji visuomenės dalis.

1996 m. balandžio 13 d., per gimtadienį, Los An-

Bronio Railos apdovanojimo LDK Gedimino ordino Komandoro kryžiumi iškilmėse (iš k.): Jadvyga Čekanauskienė, Lietuvos gen. garbės konsulas Vytautas Čekanauskas, Daneta Railienė ir Bronys Raila. „Draugo“ archyvo nuotr.

dytojo poringės“ (1997). Joms meniškų viršelius kūrė jau amžiną atilsį Romas Orantas.

Tuo metu asmeninis kompiuteris buvo retenybė, apie internetą tik buvome girdėję. Telefono ryšys brangus. Leisdami Railos knygas su autoriumi bendravome įprastu paštu, kuris irgi buvo nepatikimas, rankraščiai ateidavo šlapi, sulietais tekstais. Leidybinis darbas vien dėl to užsitęsavo, nes į Los Angeles siųsdavome suredaguotus rankraščius, maketus, korektūras. Tiesa, iš to laimėjo epistoliarinis žanras. Laiškuose Raila tarp dalykiškų pastraipų įterpdavo autobiografiškų dalykų, įvairių įvykių vertinimų, replikų, vieną kitą paskalą apie žinomas moteris, kurios, abiejų vieningu sutarimu, į knygų puslapius nepateko.

Metams bėgant, jutau, kad Railos sveikata blogėja. Jis pasiguosdavo, kad iki juosmens (dvasiškai) yra visiškai sveikas, bet žemiau vis agresyviau puola liga. Matyt, nujausdamas, kad ji nepaleis, Bronys paskutines savo jėgas skyrė kūrybai, knygų laisvę atgavusioje Tėvynėje leidimui. Kadangi ir jo indėlis kovoje už šią laisvę buvo nemažas, norėjo, kad Lietuva jį prisimintų, jo veiklą vertintų ir gerbtų. Turėjo du operuotus pirštus, tad spausdinti mašinėle buvo sunku, retkarčiais iššokdavo ne ta raidė. Vis dėlto ta mašinėlė tarškėdavo nuo ankstyvo ryto iki vėlumos. Viename laiške Bronys rašė, kad Daneta jį labai barau už sveikatos netausojimą, už savotišką kūrybinį pa-

geles lietuvių parapijos salėje įvyko iškilmingas aktas, kurio metu Lietuvos generalinis konsulas JAV Vytautas Čekanauskas įteikė Broniui Railai valstybinį apdovanojimą, o lietuvių žurnalistų sąjungos pirmininkas Karolis Milkovaitis perdavė Vinco Kudirkos premijos diplomą.

Tų pačių metų rudenį Branys Raila ir jo giminė buvo pagerbta Plaučiškiuose, prie Railų gimtosios sodybos pasitatytytas atminimo koplytstulpis (autorius Egidijus Impolis).

Po to sekusiuose laiškuose Raila neslėpė, kad šie Tėvynės pagarbos ženklai jam buvo malonūs, kad dabar dvasiškai jis iš tikrųjų yra grįžęs Lietuvon, nors niekada nesijautė iš jos išvykęs.

Tuo ir norėčiau baigti savo pranešimą, manau, išreiškdamas čia susirinkusiųjų jausmus:

Ačiū Jums, Brony ir Daneta, kad buvote, kad gyvenote ir dirbote Lietuvai, kad išauginote dukras Neringą ir Undinę, kad turėjote jėgų sulaukti meto, apie kurį dieną naktį svajojote – laisvos ir nepriklausomos Lietuvos.

Saulėtą ir šiltą 2015-ųjų birželio 26-ąją Petrašiūnų kapinėse buvo perlaidoti JAV mirusio nepriklausomos Lietuvos ir išeivijos žurnalisto Bronio Railos ir jo žmonos Danetos palaikai. Prie dvi urnas priglaudusio, iš anksto gražiai sutvarkyto tėvelių ir senelių kapo, paskutiniam atsisveikinimui sustojo dukros Neringa ir Undinė, taip pat anūkės Nida ir Gina.

Lietuvos jaunimo dienos – dvasinių lobių paieškos

ALGIS VAŠKEVIČIUS

Birželio pabaigoje Alytuje surengtos septintosios Lietuvos jaunimo dienos tapo puikiu įrodymu, kiek daug šviesaus ir pamaldaus jaunimo turime – kelias dienas Dzūkijos sostinė tiesiog spinduliavo gerą nuotaiką ir entuziazmą. Beveik dvejus metus ruoštas renginys, kuriame dalyvavo per 6 000 jaunų žmonių ir kuriam talkino daugiau kaip 300 savanorių išties pavyko.

Dar renginio išvakarėse Alytaus miesto savivaldybėje surengtos Lietuvos jaunimo dienų (LJD) „Kur Jūsų lobis, ten ir Jūsų širdis“ spaudos konferencijoje Lietuvos jaunimo pastora-cijos tarybos pirmininkas vyskupas Arūnas Poniškaitis pabrėžė, kad „Lietuvos jaunimo dienos – svarbiausias tikinčio jaunimo renginys per trejus metus. Jos vyksta pagal pasaulinių jaunimo dienų pavyzdį, kurios pradėtos šventojo Jono Pauliaus II iniciatyva.“ Šiemet pats jaunimas išrinko Evangelijos pagal Matą citatą „Kur jūsų lobis, ten ir jūsų širdis“. „LJD – tikėjimo šventė atvira kiekvienam žmogui, turinčiam atvirą širdį, net tiems, kurie vis dar ieško Dievo“, – kalbėjo vyskupas.

Renginio išvakarėse Alytaus mieste dvi dienas vyko Miesto misijos, skirtos miesto, priimančio LJD, gyventojams. Misijų idėja kilo daug anksčiau tokiuose Europos miestuose kaip Viena ir Budapeštas. Šių misijų tikslas ne tik paruošti miestiečius, bet ir pristatyti Gerąją Naujieną kasdienėje erdvėje. Kunigai tikinčiųjų laukė kavinėse, buvo organizuojami renginiai vaikams.

Centrinėje miesto Rotušės aikštėje stovėjo informacinė palapinė, kurioje prisistatė įvairios Alytaus miesto parapijose veikiančios grupelės, „Caritas“, maltiečiai. Savanoriai kvietė praeivius užsukti ieškoti paslėpto lobia, pasivaikinti arbata. Tuo pačiu metu Šv. Brunono Kverfurtiečio, Šv. Kazimiero, Švč. Mergelės Marijos Krikščionių pagalbos parapijose vyko speciali programa vaikams ir jų tėveliams. Kartu su savanoriais vaikučiai žaidė, piešė ir dalyvavo specialiose edukacinėse programose „Žaidžiame pasaką“, „Lėlininko dirbtuvėlė“ ir programoje apie piemenėlius. Tėveliai galėjo pasikalbėti įvairiomis temomis su suaugusiais savanoriais ar tiesiog išgerti arbatos.

Rotušės aikštėje buvo surengta ir miesto misijų programos dalis „Kur jūsų lobis, ten ir jūsų širdis“. Susirinkusius pasveikino Vilkaviškio vyskupas Rimantas Norvila ir Kauno arkivyskupijos vyskupas augziliaras Kęstutis Kėvalas. Po nuoširdžių sveikinimų Gailestingojo Jėzaus kongregacijos seserys iš Vilniaus visus kartu kvietė melstis Die-

Jaunimo dienose netrūko geros nuotaikos.

A. Vaškevičiaus nuotraukos

viško gailestingumo vainikėlių. Kartu su Krikščioniško gyvenimo ir evangelizacijos mokykla iš Kauno visi šlovino Viešpatį, norintys galėjo atlikti išpažintį ar pasikalbėti su aikštėje buvusiais kunigais.

Susitikimai vyko restorane „Charlie pizza“, kur Kauno I dekanato jaunimo sielovados komanda vedė protų mūšį. Restorane „Sky Lounge“ kunigai Žydrūnas Kulpys ir Egidijus Juravičius kalbėjo tema: „Santuoka XXI amžiuje. Ar tai įmanoma?“. Kavinėje „Spotas“ kunigas Vaidotas Labašauskas analizavo temą „Dvasinė kova kasdienybėje – su kuo ir dėl ko kovoju?“ Susirinkusieji ne tik idėmiai klausėsi, bet ir drąsiai dalyvavo diskusijose, klausinėjo ir dalijosi liudijimais iš savo gyvenimo.

Vyskupai ir kunigai susitiko su Alytaus miesto savivaldybės darbuotojais, miesto švietimo darbuotojais, jie skelbė Evangeliją policijos pareigūnams. Naktinės adoracijos „Šviesa naktį“ metu dalis savanorių buvo išsiųsti į gatves ir sutiktus žmones kvietė užteiti į Šv. Angelų Sargų bažnyčią susitikti su Jėzumi Kristumi. Palydėti savanorių, atėjusieji turėjo galimybę atlikti išpažintį, pasimelsti prie Švč. Sakramento, užrašyti intenciją, už kurią melsis pašventosio gyvenimo atstovai. Adoracijos metu giedojo Panevėžio jaunimo choras.

Šeštadienio vidurdienį Alytaus sporto ir rekreacijos centras buvo sausakimšas – daug jaunų žmonių sėdėjo ant grindų, taip pat praėjimuose. Septintųjų Lietuvos jaunimo dienų atidarymas prasidėjo tarsi paprastu pokalbiu tarp draugų, kai ant pagrindinio ekrano su dalyviais susirašinėjo nematomas ir šmaikštus draugelis. Jis pasakojo istorijas ir dalinosi savo įžvalgomis apie devynis Jėzaus palaiminimus.

Po išpūdingo Kauno šokių grupės „Aura“ pasirodymo daugiau kaip 6 000 jaunų žmonių pasveikino Vilkaviškio vyskupas R. Norvila. Jis kvietė kiek-

vieną apmąstyti savo lobius, teigdamas, jog „lobio neįveikia kandys, rūdys ir jokie kiti gyvenime atsirandantys iššūkiai.“ Jis skatino suprasti, kas yra tas lobis, leisti į šią džiaugsmo ir kartu rimties šventę su viltimi, draugiškai ir solidariai padėti vieni kitiems.

„Jūs esate mūsų ateitis, būsimieji politikai, gydytojai, policininkai ir verslininkai. Vieniems gyvenimo lobiai yra šeima, kitiems – karjera ar pinigai, o aš linkiu, kad Jūsų lobis būtų žmogiškosios vertybės ir meilė artimam“, – jaunimą nuoširdžiai sveikino Alytaus miesto meras Vytautas Grigara-vičius.

Originalaus beveik dvi valandas vykusio atidarymo metu prisistatė visos septynios Lietuvos vyskupijos, o prisistatymą pradėjo Lietuvos kariuomenės ordinariato atstovai, teigę, kad „visų turtas – tai mūsų tėvynė Lietuva, o Lietuvos kariuomenės lobis – tarnystė, saugoti Lietuvos žmones, jei net reikėtų dėl jų paaukoti gyvybę.“ Kariams svarbi ir ištikimybė, dvasios galia.

Vilniaus arkivyskupijos atstovai sakė, kad jų lobiai – tai gebėjimas bendrauti su neigiamais žmonėmis, mokantis iš jų stiprybės ir pakantumo. Šiaulių vyskupijos jaunimui lobiai – tai netoliese miesto esantis Kryžių kalnas, kuriame tarp 200 tūkstančių kryžių yra ir Lietuvos jaunimo dienų globėjo popiežiaus Jono Pauliaus II kryžius – tikėjimo ir karštos meilės ženklas. Apie savo lobius įdomiai papasakojo ir kitų vyskupijų atstovai.

Lietuvos jaunimo dienų dalyvius iš ekrano sveikino daugelio pasaulio šalių atstovai – šilti palaikymo žodžiai atskriejo iš Portugalijos, Vokietijos, Austrijos, Didžiosios Britanijos ir kitų šalių, plojimų susilaukė ir sveikinimas iš Vasario 16-osios gimnazijos atstovų Vokietijoje.

Jaudinanti akimirka, kai iš ekrano į jaunimą

Lietuvos jaunimo dienų kryžius apkeliavo visas vyskupas.

Atidarymo metu sporto centras Alytuje buvo sausakimšas.

Vilkaviškio vyskupo R. Norvilos sveikinimas.

kreipėsi popiežius Jonas Paulius II – tai buvo jo kalbos, pasakytos 1993 metų rugsėjį Kaune susitikus su jaunimu įrašas. Daugelis septintųjų jaunimo dienų dalyvių tada dar nebuvo gimę, tad kiekvienas lietuviškai pasakytas popiežiaus žodis giliai smigo į širdį. „Kaip aš norėjau su jumis visais susitikti. Kai kilniaširdiškai tarnaujate žmogui ir įtikinamai labiau savo gyvenimu nei žodžiu skelbiate Jėzaus Gerąją Naujieną, tada esate Bažnyčia“, – kalbėjo iš ekrano popiežius, raginęs Lietuvos jaunimą liudyti tikėjimą.

Renginio metu scenoje iš gyvų rožių buvo formuojama didelė širdis, atkartojanti Lietuvos jaunimo dienų herbą ir šūkį: „Kur jūsų lobis, ten ir jūsų širdis“. Pabaigoje buvo audringai sutiktas ir sušoktas šių metų jaunimo dienų himnas, vyskupas A. Poniškaitis pakvietė visus pasimelsti specialią renginio maldą ir buvo įneštas Lietuvos jaunimo dienų kryžius, kuris šiais metais keliavo po visas Lietuvos vyskupijas.

Po atidarymo visi vaišinosi Lietuvos kariuomenės dalintais pietumis, vėliau surengta katechezė pavadinimu „Širdies instrukcija“. Jos metu vyskupas K. Kėvalas skatino džiaugtis gyvenimu ir suvokti, kad esame mylimi Dievo sūnūs ir dukterys. Teminiuose susitikimuose jaunimas turėjo galimybę pasirinkti įvairiausias temas: ar mano kūnas – tai lobis; kas yra menas bažnyčioje; koks yra savanorių, žurnalistų, aktorių, muzikantų, politikų, policijos ir kariuomenės lobis, ar suderinamas tautiškumas ir katalikybė, katalikas ir universitetas, Evangelija ir metalo muzika. Aktyvesnių veiklų mėgėjams taip pat neteko nuobodžiauti – buvo surengta ekskursija „Atrask Alytaus miesto lobį“, grojo muzikos grupės, parodytas audiovizualinis spektaklis „Nojaus arka“.

Vakare renginio dalyviai buvo kviečiami praleisti draugystės su Dievu vakarą, kurio metu džiazas ir hip-hopas atlikėjas, pranciškonų vienuolis iš Jungtinių Amerikos Valstijų Stan Fortuna sakė jaunimui – „Nueikite pas kunigą“. Kaip priedainį anglų ir lietuvių kalba kartodamas „Mums visiems reikia meilės“, jis paaiškino: „Atleisk, Dieve, kad aš nusidėjau, aš negaliu gyventi be meilės“. Taip padrąsintas jaunimas kantriai stovėjo eilėse, o daugiau kaip šimtas kunigų buvo pasiruošę klausyti išpažinčių.

Sekmadienį renginio metu dalyviai meldėsi Gailestingumo vainikėlių.

Po maldos surengta bendra eiseną į Rotušės aikštę, kurioje vyko šv. Mišios. Čia Apaštalinis nuncijus Lietuvoje arkivyskupas Pedro Lopez Quintana perdavė popiežiaus Pranciškaus sveikinimą ir prašymą už jį pasimelsti. Bendrai maldai ypatingo džiugesio suteikė šlovinimo choras, kurį sudarė apie 40 dainininkų ir muzikantų iš įvairių vyskupijų. Daugiau kaip pusšimtis vyskupų ir kunigų aukojo Mišias ir dalino komunią įvairiose aikštės vietose.

Po Mišių buvo išskleistas baltas audekla, iš jo suformuotas simbolinis kryžius, ir visi kartu smagiai leido laiką su scenoje pasirodžiusiu pranciškonų vienuoliu S. Fortuna, kuris šventės uždarymo koncertą pavertė smagiu reginiu, kurio metu taip pat kartota, kad visiems reikia meilės sau, artimui ir Dievui.

Lietuvos jaunimo dienų ištakomis galima laikyti susitikimą su popiežiumi Jonu Pauliumi II, kai jis 1993 metais Kauno Dariaus ir Girėno stadione susitiko su jaunimu. 1997 m. įvyko pirmosios Lietuvos jaunimo dienos – tai buvo piligriminis žygis nuo Vilniaus Aušros Vartų į Trakus rengiantis Pasaulio jaunimo dienoms Parąžiuje. Žygyje tada dalyvavo vos 300 jaunuolių. 2000 m. Lietuvos jaunimo dienos „Tarp Dangaus ir Žemės“ įvyko Vilniuje, tada susirinko 5 000 dalyvių. Tai buvo trijų dienų tikėjimo šventė Lietuvos jaunimui, švenčiant 2000 metų jubiliejų.

2004 m. Lietuvos jaunimo dienos „Negaliu tylėti“ vyko Šiauliuose, 2007 m. Klaipėdoje, 2010-aisiais Panevėžyje, o 2013 m. Lietuvos jaunimo dienos „Jūs aš draugais vadinu“ – Kaune. Pasaulio Jaunimo dienos gimė popiežiaus Jono Pauliaus II iniciatyva 1984 metais Romoje, kai popiežius pakvietė jaunus žmones iš viso pasaulio švęsti Verbų sekmadienį Romoje, Šv. Petro aikštėje. Susitikimas sulaukė didelio pasisekimo – susirinko daugiau kaip 300 tūkstančių žmonių, todėl Jono Pauliaus II nusprendė tokius susitikimus rengti ir ateityje. 1985 metais Pasaulio jaunimo dienos buvo paskelbtos reguliariu renginiu. Jos minimos kiekvienų metų Verbų sekmadienį, o kas trečius metus sukviečia visą pasaulio jaunimą į tarptautinį susitikimą.

Pastarosios Pasaulio jaunimo dienos surengtos 2013 m. liepos mėnesį Rio de Janeiro, Brazilijoje, o kitąmet jos vyks Lenkijoje, Krokuvoje mieste.

A † A GENOVAITĖ RUDAITYTĖ KULIKAUSKIENĖ

gyvenusi šiaurinėje Čikagos dalyje ir sulaukusi 85 metų, po sunkios ligos, ap rūpinta ligonio sakramentu, išėjo pas savo Kūrėją 2015 liepos 2 d.

Giliame liūdesyje pasiliko: vyras Vytautas, sūnus Gintaras su dukrom Lauren ir Melissa, sūnus Linas su žmona Rebecca ir sūnum Eric bei dukra Alexia, brolis Teodoras ir Ritonė Rudaičiai su dukra Indre ir jos šeima, sesuo Raminta ir Algirdas Marchertai, jų dukra Dalia, sūnus Tomas ir Vaiva Marchertai su šeima, sūnus Paulius, Vytauto sesuo Irena ir daug giminių Lietuvoje.

Genovaitė buvo a. a. dr. Zigmo ir a. a. Marcelės Rudaičių duktė. Gedulo šv. Mišių laikas bus praneštas vėliau.

Nuliūdusi šeima

A † A EDUARDUI OLŠAUSKUI

mirus, gilią užuojautą reiškiamo ROMAI ir SAULIUI KUPRIAMS bei jų šeimai dėl mylimo Tėvelio, uošvio ir senelio netekties.

„Draugo“ leidėjai, redakcija
ir administracija

www.draugas.org/mirties.html

SKAUSMO GYDYMAS

DR. RENATA VARIAKOJYTĖ
SKAUSMO GYDYMO SPECIALISTĖ
7600 W. College Drive
Palos Heights, IL 60463
Tel. 708-361-5550
Nugaros, kaklo, galvos, sąnarių bei kitų skausmų gydymas

VIDAUS LIGOS

EDMUNDAS VIŽINAS, M.D., S.C.
VIDAUS LIGŲ GYDYTOJAS
Kalbame lietuviškai
6918 W. Archer Ave. St. 5 ir 6
Chicago, IL 60638
Tel. 773-229-9965
Valandos susitarus

AKIŲ LIGOS

DR. ŽIBUTĖ ZAPARACKAS
DR. PAUL KNEPPER
Akių ligos – chirurgija
150 E. Huron, Suite 1000
Chicago, IL 60611
Valandos susitarus
Tel. 312-337-1285

ARAS ŽLIOBA, M.D.
AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

DANTŲ GYDYTOJAI

DR. JOVITA KERELIS
DR. DAIVA BIDVA
DANTŲ GYDYTOJA
9525 S. 79 th Ave., Hickory Hills, IL
Tel. 708-598-8101

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.
DANTŲ GYDYTOJAS
Lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą
Susitarimui kalbėti angliškai arba lietuviškai
4647 W 103 St, Oak Lawn, IL
25 E Washington, Ste 1121,
Chicago, IL Tel. 708-422-8260

NORI PIRKTI

Pirkčiau foto aparatus ir objektyvus:
Leica M arba Bessa II, Bessa rangefinder, Prominent, Perkeo rangefinder, Kardon aparatus su Heliar ar Apo Lanthar lenses. Tel. **508-697-6602, Romas**

DRAUGAS
773-585-9500

PAS MUS IR APLINK MUS

■ **JAV LB Lemonto apylinkės Socialinių reikalų skyrius** liepos 8 d., trečiadienį, 1 val. p. p. kviečia visus į PLC Lemonte skaityklą, kur matysite vaizdingą filmą apie garsų savo praeitimi Dotnuvos miestelį.

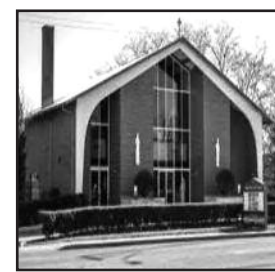
■ **Švč. Mergelės Marijos Nekalto Prasidėjimo bažnyčioje** (2745 W. 44th St., Chicago, IL), sekmadienį, liepos 12 d., 10 val. r., švėsime 15-tąjį eilinį metų sekmadienį. Eucharistijos šventimą atnašaus kun. Gėdiminas Keršys. Kiekvieną ketvirtadienį, 8

val. r. yra aukojamos šv. Mišios lietuvių kalba, po jų – klausomos išpažintys. Kviečiame visus dalyvauti.

■ **Kalbos ir kultūros institutas LINGUA LITUANICA** moko lietuvių kalbos išėjusius, užsienio šalių piliečius ir supažindina su Lietuvos kultūra. Intensyvūs lietuvių kalbos vasaros kursai šeimoms šiais metais vyks rugpjūčio 3–15 d. Numatomos pradedančiųjų, pažengusiųjų ir mokančiųjų grupės. Susisiekite: info@lingualit.lt.

2015 m. antro pusmečio lietuviškų pamaldų tvarkaraštis Čikagos šiaurėje

Waukegan/Lake County ir gretimų apylinkių lietuvių šeimų dėmesiui.

Kiekvieną antrą mėnesio sekmadienį, **2 val. p. p. Santa Maria del Popolo parapijos koplyčioje** vyksta pamaldos lietuvių kalba.

Lietuviškos pamaldos vyks:

liepos 12 d.; rugpjūčio 9 d.; rugsėjo 13 d.; spalio 11 d.; lapkričio 8 d.; gruodžio 13 d.

Koplyčios adresas – 116 N. Lake St., Mundelein, IL 60060.

Maloniai kviečiame gausiai dalyvauti lietuviškose pamaldose.

Tel. informacijai 224-717-1463

Tautiška giesmė nuskambėjo Čikagos centre

Dainos Čyvienės nuotraukos

Jau septynerius metus tęsiama tradicija Lietuvos Valstybės dienos proga giedoti Tautišką giesmę neaplenkė ir Čikagos. Himnas buvo giedamas dangoraižių apsuptyje, prie bene garsiausio miesto simbolio – „Cloud Gate“ skulptūros, populiariai vadinamos „Pupa“. Daugiau nei 400 choristų iš 20-ties skirtingų chorų vėl sujungė savo balsus Tautiška giesmei atlikti. Prie choristų prisijungė ir šimtai Čikagoje gyvenančių lietuvių. Pasipuošę tautiniais motyvais, su vėliavomis Amerikos lietuviai stebino aplinkinius, akciją užbaigę garsiais plojimais ir skanduote „Lie-tu-va, Lie-tu-va!“. Manoma, kad šis himno giedojimas savo mastu buvo pats gausiausias išėjimo proga.

Generalinis konsulas Čikagoje džiaugiasi šiuometiniu entuziastų skaičiumi ir dėkoja visiems, prisidėjusiems prie akcijos įgyvendinimo ir jam žinimo (organizatoriai: Giedrė Elekšytė Knieza, Jonas Platakis; operatoriai: LRT Lituanica komanda – Vladas Linauskas, Irma Mačiulytė; Šarūnas Daugirdas, Andrius Šližius, Agnius Avlašenka, Jennifer Marie Finney; fotografė Sandra Ščedrina; renginio režisierius Darius Polikaitis; akordeonistas Rimas Polikaitis ir kt.) Tikimasi, kad ir kitais metais, ši nuostabi tradicija toliau tęsis ir sulauks dar didesnio tautiečių dėmesio.

LR generalinio konsulato Čikagoje info

